

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการวิจัย

เนื้อหาในบทนี้ จะกล่าวถึงการเริ่มดำเนินการทดลองตั้งแต่ต้น ตลอดจนการเกิดปัญหา และการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งแสดงไว้ในหัวข้อที่ 4.1 , ลักษณะของการทดลองทั้ง 5 ชุด แสดงไว้ในหัวข้อที่ 4.2 , การแสดงผลการทดลอง ทั้งในรูปของตาราง และกราฟแสดงไว้ในหัวข้อที่ 4.3 และผลการวิเคราะห์ และวิจารณ์ผลการทดลอง แยกเป็นรายพารามิเตอร์ในหัวข้อที่ 4.4

4.1 การเริ่มดำเนินการทดลอง

หลังจากเริ่มทำการเดินระบบตามที่กล่าวในหัวข้อ 3.5 แล้วนั้น ได้กำหนดการเดินระบบในช่วงแรกดังนี้

- ค่าภาระบรรทุกทางชลศาสตร์ (Hydraulic Loading) กำหนดไว้ที่ 2.0 ม./ชม. หรือ 855 ลิตร/วัน ในถัง AMBF
- ค่าภาระบรรทุกทางชลศาสตร์ของถัง FBR กำหนดที่ 29.8 ม. / ชม. หรือ 855 ลิตร / วัน
- อัตราการเวียนล้างตัวกลางในถัง AMBF เท่ากับ 50% ต่อวัน
- อัตราการเวียนน้ำกลับจากถัง AMBF ไปถัง FBR เท่ากับ 3.5 เท่า ของน้ำเสียเข้า
- เริ่มเดินระบบที่ค่าซีโอดี 166 และ 322 มก. / ล. ในแต่ละชุดการทดลอง

หลังจากทำการวิเคราะห์พารามิเตอร์ต่าง ๆ เป็นเวลา 1 เดือน พบว่า การกำจัดแอมโมเนีย หรือ กระบวนการไนตริเคชันเกิดไม่สมบูรณ์ในถัง AMBF ส่วนการกำจัดไนเตรทและไนไตรท์หรือ กระบวนการดีไนตริฟิเคชัน ยังเกิดได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากปริมาณไนเตรทและไนไตรท์ที่เข้าถัง FBR ยังมีปริมาณน้อย

ซึ่งจากการวิเคราะห์เหตุผลที่กระบวนการไนตริฟิเคชันเกิดไม่สมบูรณ์ เป็นเพราะ

1) ค่าความเข้มข้นของสารอินทรีย์คาร์บอน ณ จุดเข้าหัวถังมีค่าสูง ทำให้เกิดจุลินทรีย์ชนิดเฮเทอโรโทรบที่มีปริมาณสูงกว่า ชนิดออโตโทรบที่เป็นพวกไนตริไฟอิง ทำให้กระบวนการไนตริฟิเคชันเกิดขึ้นอย่างไม่สมบูรณ์

2) และเหตุผลจากข้อที่ 1 แสดงว่าปริมาณของถัง AMBF มีไม่พอต่อการเกิดกระบวนการไนตริฟิเคชัน เพราะต้องการเวลาเก็บกักให้นานขึ้น

3) ค่าออกซิเจนในถังเดิมอากาศไม่พอเพียง แต่ปัจจุบันนี้ต้องควบคุมไม่ให้ค่าออกซิเจนละลายมีค่าสูงเกินไป เพราะถึงน้ำที่ออกจากถัง AMBF มีค่าออกซิเจนละลายสูงกว่า 2 มก. / ล. จะไปขัดขวางกระบวนการดีไนตริฟิเคชันในถัง FBR ที่ต้องการกำจัดไนเตรทและไนไตรท์

จาก US EPA (1994) ได้กล่าวถึงกรณีนี้ว่า ในกระบวนการจุลินทรีย์แบบยัดติด ค่าของบีโอดีจะต้องต่ำกว่า 20 มก. / ล. จึงจะเกิดปฏิกิริยาไนตริฟิเคชันได้ เนื่องจากออกซิเจนต้องผ่านทะลุลงไปผิวฟิล์มจุลินทรีย์เล็กในการเกิดปฏิกิริยา มากกว่าการย่อยสลายสารอินทรีย์

จากการวิเคราะห์เหตุผลทั้ง 3 ข้อ ข้างต้นแล้ว จึงได้ทำการปรับปรุงถัง AMBF ใหม่ โดยการเพิ่มเครื่องสูบน้ำเวียนกลับภายในถัง AMBF เพื่อเป็นการลดความเข้มข้นของค่าสารอินทรีย์คาร์บอนในหัวถัง AMBF เพื่อที่จะได้เกิดปฏิกิริยาไนตริฟิเคชันได้สมบูรณ์ อัตราการเวียนน้ำกลับใช้เท่ากับ 100% ซึ่งเป็นอัตราที่เหมาะสม (US EPA, 1994)

และในช่วงแรกของการทดลอง ใช้อัตราการเวียนล่างตัวกลางสารกรองที่ 50% ต่อวันได้ทดลองใช้ น้ำเสียค่าซีโอดี 332 มก./ล. เป็นเวลา 5 วัน แล้วปรับค่าซีโอดีขึ้นไปที 500 มก./ล. ปรากฏว่าเกิดการอุดตันขึ้นในชั้นตัวกลาง ทำให้ระดับน้ำในถัง AMBF ยกกระดับขึ้นจนล้นหัวถัง AMBF และไม่มีน้ำออกจากถัง AMBF ทำให้ถึงน้ำทิ้งแห้ง จนเกิดการดูดอากาศในเครื่องสูบน้ำกลับถึง FBR ทำให้ชั้นฟลูอิดไดซ์ลอยตัวขึ้นเนื่องจากถูกอากาศดัน จนหมดถึง FBR ทำให้ระบบทั้งหมดล้มเหลวโดยสิ้นเชิง เมื่อวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ ได้ดังนี้

1) เนื่องจากตัวกลางสารกรองมีความพรุนเพียงร้อยละ 50 ทำให้เกิดการอุดตันในกรณีที่มีการเติบโตของจุลินทรีย์สูง

2) จากลักษณะการไหลแบบไหลลงทำให้ชั้นกรองด้านล่างมีการสะสมของจุลินทรีย์สูงทำให้เกิดการอุดตันได้ง่าย

3) การเกิดจุลินทรีย์ชนิดเส้นใยเป็นจำนวนมาก เนื่องจากสภาวะเหมาะสมต่อการเกิดพวกฟิลาเมนตัส (Filamentus) บังคับให้เกิดปัญหาการอุดตันในถัง AMBF

4) ลักษณะของถัง AMBF มีข้อจำกัดด้านภาระบรรทุกของค่าซีโอดี และค่าตะกอนแขวนลอยที่ไม่สามารถรับค่าสูง ๆ ได้ (US EPA , 1994)

จากการวิเคราะห์เหตุผลข้างต้นแล้ว จึงได้เปลี่ยนอัตราการเวียนล้างสารกรองมาเป็น 100% ต่อวัน โดยยังใช้ช่วงเวลาการล้างเท่าเดิม (ทุก 8 ชม.) แต่เพิ่มปริมาณการล้างเป็น 2 เท่า

หลังจากทำการแก้ปัญหาแล้ว พบว่าปัญหาที่ไม่เกิดไนตริฟิเคชัน และการอุดตันในถัง AMBF ลดลง จนไม่ก่อให้เกิดปัญหาลื่นอีก จึงทำการทดลองและเก็บผลการทดลองในการทดลองชุดที่ 1 (ค่าซีโอดี 166 มก./ล., ทีเคเอ็น 15 มก./ล.) และชุดที่ 4 (ค่าซีโอดี 500 มก./ล. , ทีเคเอ็น 45 มก./ล.) ต่อไป

4.2 ลักษณะของชุดการทดลองทั้ง 5 ชุด

จากการทดลองทั้ง 5 ชุดการทดลอง จะแยกวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนแรก เป็นชุดการทดลองที่ 1 ถึง 4 ที่มีการเปลี่ยนค่า ซีโอดีและทีเคเอ็น เพื่อให้มีค่าภาระบรรทุกสารอินทรีย์แตกต่างกัน โดยมีอัตราส่วนค่าซีโอดีต่อทีเคเอ็น (COD:TKN) คงที่ ที่ประมาณ 11 และส่วนที่สองเป็นชุดการทดลองที่ 5 ที่ตัวแปรเป็นค่าปริมาณของตัวกลาง ในถัง FBR ที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ร้อยละ 100 จนถึงร้อยละ 0 (ของชุดการทดลองที่ 2)

ส่วนที่ 1

ในส่วนที่ 1 ชุดการทดลองทั้ง 4 ชุด มีค่าตัวแปรหลัก คือ

ชุดการทดลองที่ 1 ค่าซีไอดี 166 มก. / ล., ทีเคเอ็น 15 มก. / ล.
(ค่าการระปรทุกทางอินทรีย์ 1.05 กก./ม³-วัน, ทางทีเคเอ็น 0.10 กก./ม³-วัน)

ชุดการทดลองที่ 2 ค่าซีไอดี 277 มก. / ล., ทีเคเอ็น 25 มก. / ล.
(ค่าการระปรทุกทางอินทรีย์ 1.75 กก./ม³-วัน, ทางทีเคเอ็น 0.16 กก./ม³-วัน)

ชุดการทดลองที่ 3 ค่าซีไอดี 388 มก. / ล., ทีเคเอ็น 35 มก. / ล.
(ค่าการระปรทุกทางอินทรีย์ 2.46 กก./ม³-วัน, ทางทีเคเอ็น 0.22 กก./ม³-วัน)

ชุดการทดลองที่ 4 ค่าซีไอดี 500 มก. / ล., ทีเคเอ็น 45 มก. / ล.
(ค่าการระปรทุกทางอินทรีย์ 3.17 กก./ม³-วัน, ทางทีเคเอ็น 0.29 กก./ม³-วัน)

ตำแหน่งของจุดเก็บตัวอย่างมี 4 ตำแหน่ง คือ
น้ำเสียเข้า (P. 1) เก็บจาก น้ำเสียสังเคราะห์ในถังน้ำเสีย
ถัง FBR (P. 2) เก็บจาก น้ำออกจากถัง FBR
ถัง AMBF (P. 3) เก็บจาก น้ำจากจุดเก็บตัวอย่างกลางถัง AMBF
น้ำเสียออก (P. 4) เก็บจาก น้ำจากถังน้ำทิ้ง

ซึ่ง ณ จุดเข้าของถังถัง FBR และถัง AMBF มีการเวียนน้ำกลับจากถังน้ำทิ้ง ดังแสดงแผนผังอัตราการไหลในทั้ง 2 ถัง ในรูปที่ 4.1

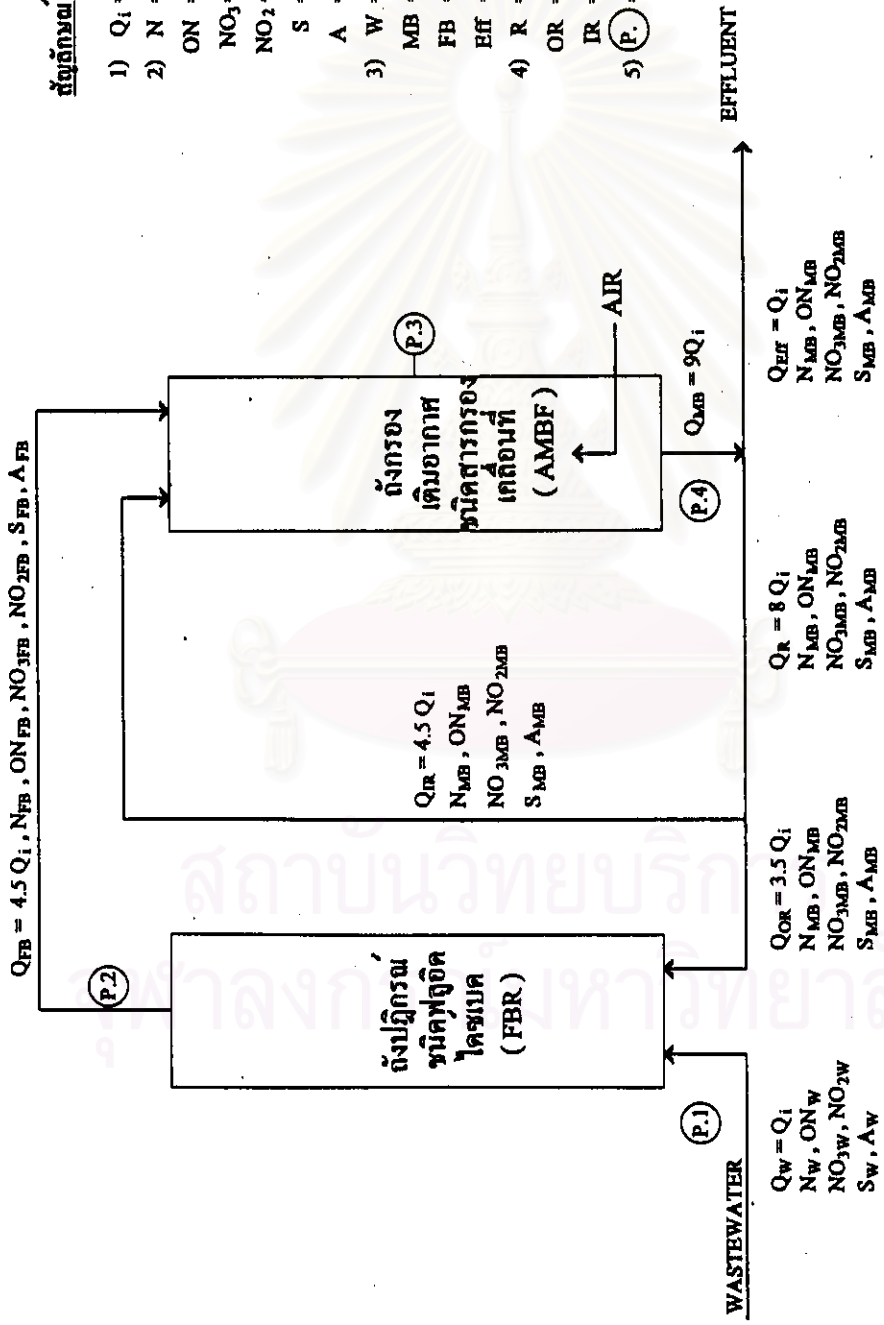
ส่วนที่ 2

ในส่วนที่ 2 การทดลองชุดที่ 5 มีค่าตัวแปรหลัก คือ

- ปริมาณตัวกลางในถัง FBR เมื่อเทียบกับชุดการทดลองที่ 2 เป็นร้อยละ 75.0
- ปริมาณตัวกลางในถัง FBR เมื่อเทียบกับชุดการทดลองที่ 2 เป็นร้อยละ 50.0
- ปริมาณตัวกลางในถัง FBR เมื่อเทียบกับชุดการทดลองที่ 2 เป็นร้อยละ 25.0
- ปริมาณตัวกลางในถัง FBR เมื่อเทียบกับชุดการทดลองที่ 2 เป็นร้อยละ 12.5
- ปริมาณตัวกลางในถัง FBR เมื่อเทียบกับชุดการทดลองที่ 2 เป็นร้อยละ 0.0

สัญลักษณ์

- 1) Q_i = อัตราการไหลของน้ำเสียจากระบบ = 190 ลิตร/วินาที
- 2) N = ความเข้มข้นของแอมโมเนียไนโตรเจน
- ON = ความเข้มข้นของสารอินทรีย์ไนโตรเจน
- NO_3 = ความเข้มข้นของไนเตรทไนโตรเจน
- NO_2 = ความเข้มข้นของไนไตรท์ไนโตรเจน
- S = ความเข้มข้นของซีไอดี
- 3) A = ความเข้มข้นของความเป็นค่า
- W = ของน้ำเสีย
- MB = ของถังกรอง
- FB = ของถังปฏิกรณ์
- EFF = ของน้ำเสียออก
- 4) R = ของการเวียนกลับจากถังกรอง
- OR = ของการเวียนกลับจากถังกรองไปยังถังปฏิกรณ์
- IR = ของการเวียนกลับภายในถังกรอง
- 5) (P) = จุดเก็บตัวอย่าง

รูปที่ 4.1 แสดงการสมดุลมวลของระบบ

4.3 ผลการทดลอง

ในการทดลองทั้ง 4 ชุด (ชุดการทดลองที่ 1 ถึง 4) ได้ทดลองในแต่ละชุดการทดลองเป็นเวลา ชุดละประมาณ 23 วัน พบว่าในแต่ละชุดการทดลอง ระบบเข้าสู่สภาวะคงตัวได้ตั้งแต่ประมาณ วันที่ 14 ส่วนการทดลองชุดที่ 5 เป็นการหาระดับตัวกลางในถัง FBR ที่ทำให้ระบบล้นเหลว จะทำการทดลองเปรียบเทียบกับ ชุดการทดลองที่ 2 โดยลดปริมาณตัวกลางจาก ร้อยละ 100 , 75 , 50 , 25 , 12.5 และ 0 ที่ระดับละ 3 วัน

ผลการทดลองทั้งหมดแสดงไว้ในภาคผนวก โดยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) ของค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ของการทดลองทั้ง 4 ชุด ทั้งในช่วงการทดลองทั้งหมด และในช่วงสภาวะคงตัว (Steady State) แสดงไว้ในตารางที่ 4.1 และ 4.2 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อระบบเข้าสู่สภาวะคงตัวแล้ว ค่าพารามิเตอร์ จะมีค่าใกล้เคียงกัน และมีค่าเบี่ยงเบนต่ำ

ส่วนค่าพารามิเตอร์ตามความลึกของชั้นกรองในถัง AMBF แสดงในตารางที่ 4.3 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของพารามิเตอร์ต่างๆ ในชั้นตัวกลาง ที่มีค่าลดลงตามความลึก

ส่วนผลการทดลองชุดที่ 5 แสดงไว้ในตารางที่ 4.4 โดยแสดงถึง ค่าพารามิเตอร์เฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่างๆ ที่ทำการวัดผล เพื่อหาปริมาณตัวกลางในถัง FBR ที่ทำให้ระบบดีไนตริฟิเคชันล้นเหลว

ส่วนผลการทดลองทั้งหมดที่แสดงในรูปกราฟ แสดงอยู่ในรูปที่ 4.2 จนถึง รูปที่ 4.6 ที่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ในการทดลองทั้งหมด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในช่วงการทดลองทั้งหมดของค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ

พารามิเตอร์	การทดลอง จุดที่	น้ำเสียเข้า(P.1)		ถังปฏิกรณ์(P.2)		ถังกรอง(P.3)		น้ำเสียออก(P.4)	
		ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.
ค่าซีไอดี COD (มก./ล.)	1	162.55	1.931	20.68	4.104	10.38	1.787	6.98	1.138
	2	268.53	3.186	39.83	9.042	13.38	1.121	11.31	0.571
	3	372.26	4.503	55.32	6.870	18.56	2.991	16.04	2.674
	4	492.61	2.538	66.45	13.263	32.53	1.713	23.90	2.077
ค่าแอมโมเนีย NH ₃ -N (มก./ล.)	1	1.09	0.323	2.67	0.373	0.00	0.000	0.00	0.000
	2	1.62	0.312	5.35	0.557	0.87	0.717	0.45	0.687
	3	2.34	0.375	9.46	2.375	4.47	3.155	3.53	3.038
	4	1.29	0.407	18.82	0.264	13.73	0.809	12.71	0.556
ค่าสารอินทรีย์ ไนโตรเจน Org.N (มก./ล.)	1	14.27	0.336	1.00	0.221	0.52	0.207	0.30	0.104
	2	24.61	0.580	0.82	0.165	0.51	0.156	0.46	0.159
	3	33.42	0.746	0.82	0.161	0.63	0.150	0.55	0.144
	4	44.10	0.352	1.00	0.135	0.96	0.325	0.73	0.212
ค่าทีเคเอ็น TKN (มก./ล.)	1	15.35	0.181	3.67	0.396	0.52	0.207	0.30	0.104
	2	26.23	0.535	6.17	0.548	1.38	0.663	0.91	0.802
	3	35.75	0.497	10.29	2.387	5.10	3.197	4.07	3.068
	4	45.38	0.195	19.81	0.314	14.69	0.999	13.44	0.630
ค่าไนไตรท์ NO ₂ -N (มก./ล.)	1	0.01	0.009	0.00	0.003	0.22	0.067	0.08	0.154
	2	0.02	0.008	0.00	0.000	0.28	0.077	0.05	0.091
	3	0.01	0.012	0.00	0.004	0.35	0.022	0.32	0.052
	4	0.01	0.010	0.00	0.007	0.35	0.050	0.33	0.065
ค่าไนเตรท NO ₃ -N (มก./ล.)	1	0.01	0.013	0.02	0.038	2.35	0.481	2.56	0.590
	2	0.07	0.065	0.04	0.079	3.78	0.386	4.17	0.405
	3	0.20	0.090	0.01	0.036	3.85	0.454	4.50	0.421
	4	0.05	0.060	0.00	0.009	2.03	0.389	2.39	0.389
ค่าไนโตรเจนรวม TN (มก./ล.)	1	15.37	0.172	3.69	0.427	3.10	0.493	2.94	0.612
	2	26.32	0.537	6.21	0.616	5.44	1.039	5.13	1.215
	3	35.97	0.505	10.30	2.403	9.29	2.834	8.90	2.723
	4	45.44	0.181	19.82	0.314	17.07	0.772	16.16	0.364

หมายเหตุ: การทดลองจุดที่ 1 ค่าซีไอดี 166 มก./ล., ทีเคเอ็น 15 มก./ล.

การทดลองจุดที่ 2 ค่าซีไอดี 277 มก./ล., ทีเคเอ็น 25 มก./ล.

การทดลองจุดที่ 3 ค่าซีไอดี 388 มก./ล., ทีเคเอ็น 35 มก./ล.

การทดลองจุดที่ 4 ค่าซีไอดี 500 มก./ล., ทีเคเอ็น 45 มก./ล.

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในช่วงการทดลองทั้งหมดของค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ

พารามิเตอร์	การทดลอง จุดที่	น้ำเสียเข้า(P.1)		ถังปฏิกรณ์(P.2)		ถังกรอง(P.3)		น้ำเสียออก(P.4)	
		ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.
ค่าความเป็นด่าง Alk. (มก./ล.)	1	115.70	6.666	125.10	4.677	105.60	5.190	104.20	5.266
	2	172.22	2.279	198.00	7.331	164.56	5.703	160.56	2.603
	3	202.22	2.863	249.44	11.315	209.78	11.627	207.11	13.977
	4	224.30	2.669	285.10	4.433	262.80	11.905	260.20	8.311
ค่าความเป็นกรดต่าง pH.	1	7.04	0.099	7.39	0.074	7.58	0.083	7.46	0.076
	2	7.04	0.080	7.28	0.080	7.72	0.081	7.44	0.058
	3	7.15	0.076	7.32	0.065	7.78	0.062	7.52	0.063
	4	7.12	0.136	7.47	0.084	7.87	0.107	7.66	0.096
ค่าโออาร์พี ORP (มิลลิโวลต์)	1	-136.00	14.712	-233.00	12.019	-68.50	13.100	54.30	9.166
	2	-181.11	22.402	-229.33	8.902	-125.78	22.791	43.22	15.730
	3	-189.00	16.086	-245.22	10.616	-163.56	31.405	23.22	9.121
	4	-201.20	10.549	-261.90	7.824	-125.90	8.212	-26.50	13.826
ค่าออกซิเจนละลาย DO. (มก./ล.)	1	0.12	0.037	0.13	0.023	4.86	0.372	2.96	0.559
	2	0.10	0.016	0.11	0.016	4.09	0.468	1.78	0.123
	3	0.08	0.019	0.09	0.014	4.22	0.540	0.48	0.124
	4	0.09	0.020	0.10	0.016	4.34	0.530	0.52	0.089
ค่าอุณหภูมิ Temp. (°C)	1	28.54	0.793	31.57	0.825	31.24	0.846	32.99	0.761
	2	28.82	0.798	31.91	0.657	31.52	0.638	33.20	0.589
	3	28.81	0.867	31.99	0.685	31.58	0.661	33.10	0.559
	4	28.57	0.757	31.84	0.628	31.39	0.795	32.81	0.684
ค่าตะกอนแขวนลอย SS (มก./ล.)	1	-	-	6.80	1.438	-	-	2.30	1.418
	2	-	-	8.61	1.364	-	-	2.94	0.300
	3	-	-	13.06	1.793	-	-	3.61	0.741
	4	-	-	14.95	2.920	-	-	4.35	1.055

หมายเหตุ: การทดลองจุดที่ 1 ค่าซีไอคือ 166 มก./ล., ทีเคเอ็น 15 มก./ล.

การทดลองจุดที่ 2 ค่าซีไอคือ 277 มก./ล., ทีเคเอ็น 25 มก./ล.

การทดลองจุดที่ 3 ค่าซีไอคือ 388 มก./ล., ทีเคเอ็น 35 มก./ล.

การทดลองจุดที่ 4 ค่าซีไอคือ 500 มก./ล., ทีเคเอ็น 45 มก./ล.

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในช่วงสภาวะคงตัว (Steady State) ของค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ

พารามิเตอร์	การทดลอง	น้ำเสียเข้า(P.1)		ถังปฏิกรณ์(P.2)		ถังกรอง(P.3)		น้ำเสียออก(P.4)	
		ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.
ค่าซีโอดี COD (มก./ล.)	1	163.10	2.772	20.20	0.970	11.35	0.342	7.93	0.126
	2	266.75	2.660	34.05	0.889	13.15	1.190	11.20	0.606
	3	375.15	2.745	52.45	0.755	16.98	0.222	15.00	0.698
	4	492.10	1.517	57.55	1.863	31.40	1.080	22.30	0.510
ค่าแอมโมเนีย NH ₃ -N (มก./ล.)	1	1.13	0.234	2.60	0.046	0.00	0.000	0.00	0.000
	2	1.55	0.167	5.01	0.068	0.28	0.200	0.00	0.000
	3	2.60	0.158	8.13	0.213	2.20	0.177	1.34	0.012
	4	1.08	0.165	18.89	0.166	13.20	0.380	12.50	0.194
ค่าสารอินทรีย์ ไนโตรเจน Org.N (มก./ล.)	1	14.33	0.272	1.00	0.271	0.50	0.193	0.33	0.000
	2	24.36	0.395	0.88	0.179	0.54	0.160	0.33	0.005
	3	32.78	0.308	0.79	0.163	0.62	0.098	0.49	0.132
	4	44.25	0.165	1.05	0.196	0.70	0.067	0.58	0.168
ค่าทีเคเอ็น TKN (มก./ล.)	1	15.46	0.237	3.60	0.236	0.50	0.193	0.33	0.000
	2	25.91	0.360	5.89	0.225	0.82	0.136	0.33	0.005
	3	35.37	0.446	8.91	0.304	2.81	0.258	1.83	0.134
	4	45.33	0.269	19.94	0.295	13.90	0.401	13.08	0.322
ค่าไนโตรท์ NO ₂ -N (มก./ล.)	1	0.00	0.005	0.00	0.000	0.18	0.058	0.00	0.000
	2	0.02	0.006	0.00	0.000	0.25	0.091	0.01	0.014
	3	0.01	0.010	0.00	0.000	0.34	0.025	0.28	0.053
	4	0.00	0.005	0.00	0.000	0.30	0.040	0.26	0.033
ค่าไนเตรท NO ₃ -N (มก./ล.)	1	0.00	0.005	0.00	0.000	2.26	0.017	2.44	0.026
	2	0.08	0.068	0.00	0.005	3.60	0.235	4.00	0.077
	3	0.19	0.082	0.00	0.005	4.28	0.192	4.86	0.057
	4	0.11	0.039	0.00	0.000	2.23	0.098	2.61	0.128
ค่าไนโตรเจนรวม TN (มก./ล.)	1	15.47	0.236	3.60	0.236	2.94	0.260	2.77	0.026
	2	26.00	0.411	5.90	0.221	4.67	0.419	4.34	0.089
	3	35.37	0.474	8.92	0.303	7.42	0.288	6.96	0.137
	4	45.45	0.260	19.94	0.295	16.43	0.398	15.95	0.282

หมายเหตุ: การทดลองชุดที่ 1 ค่าซีโอดี 166 มก./ล., ทีเคเอ็น 15 มก./ล.

การทดลองชุดที่ 2 ค่าซีโอดี 277 มก./ล., ทีเคเอ็น 25 มก./ล.

การทดลองชุดที่ 3 ค่าซีโอดี 388 มก./ล., ทีเคเอ็น 35 มก./ล.

การทดลองชุดที่ 4 ค่าซีโอดี 500 มก./ล., ทีเคเอ็น 45 มก./ล.

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในช่วงสภาวะคงตัว (Steady State) ของค่าพารามิเตอร์ต่างๆ

พารามิเตอร์	การทดลอง จุดที่	น้ำเสียเข้า(P.1)		ถังปฏิกรณ์(P.2)		ถังกรอง(P.3)		น้ำเสียออก(P.4)	
		ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.	ค่าเฉลี่ย	ค่า SD.
ค่าความเป็นด่าง Alk. (มก./ล.)	1	122.25	3.500	127.75	2.754	110.50	2.082	109.00	0.816
	2	172.25	1.258	193.75	2.217	164.75	4.349	162.50	2.380
	3	203.25	1.708	240.75	1.708	204.25	4.992	199.75	4.113
	4	225.00	3.162	285.75	2.754	270.75	7.411	262.75	1.708
ค่าความเป็นกรด ค่า pH.	1	7.02	0.079	7.38	0.010	7.59	0.057	7.44	0.036
	2	7.09	0.043	7.33	0.093	7.77	0.067	7.48	0.051
	3	7.19	0.034	7.35	0.051	7.80	0.086	7.52	0.087
	4	7.13	0.022	7.45	0.087	7.88	0.106	7.67	0.080
ค่าออกซิเจนละลาย DO. (มก./ล.)	1	0.11	0.015	0.11	0.015	4.58	0.127	2.48	0.121
	2	0.11	0.010	0.11	0.008	4.23	0.286	1.83	0.119
	3	0.08	0.021	0.09	0.008	4.31	0.143	0.52	0.122
	4	0.09	0.022	0.10	0.013	4.01	0.076	0.52	0.042
ค่าโออาร์ที ORP (มิลลิโวลท์)	1	-134.50	12.871	-222.75	7.632	-62.00	3.916	53.00	7.746
	2	-191.50	20.632	-223.75	6.021	-112.50	14.731	39.75	7.182
	3	-203.00	11.343	-241.00	12.028	-138.00	16.391	27.75	4.193
	4	-200.00	5.292	-258.00	3.464	-120.75	7.455	-31.00	12.961
ค่าอุณหภูมิ Temp. (°C)	1	28.23	1.121	31.33	0.900	30.95	1.063	32.83	1.121
	2	29.23	0.275	32.30	0.346	31.83	0.395	33.38	0.499
	3	29.25	0.387	32.35	0.465	31.83	0.574	33.38	0.330
	4	28.10	0.956	31.63	0.818	31.03	1.078	32.78	0.988
ค่าตะกอนแขวนลอย SS (มก./ล.)	1	-	-	7.38	1.031	-	-	3.13	1.652
	2	-	-	9.63	1.436	-	-	3.00	0.408
	3	-	-	14.00	1.472	-	-	3.37	0.946
	4	-	-	14.00	2.345	-	-	4.88	1.031

หมายเหตุ: การทดลองจุดที่ 1 ค่าซีไอคือ 166 มก./ล., ทีเคเอ็น 15 มก./ล.

การทดลองจุดที่ 2 ค่าซีไอคือ 277 มก./ล., ทีเคเอ็น 25 มก./ล.

การทดลองจุดที่ 3 ค่าซีไอคือ 388 มก./ล., ทีเคเอ็น 35 มก./ล.

การทดลองจุดที่ 4 ค่าซีไอคือ 500 มก./ล., ทีเคเอ็น 45 มก./ล.

ตารางที่ 4.3 ค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ตามความลึกในถัง AMBF ของแต่ละชุดการทดลอง

พารามิเตอร์	จุดเก็บที่	1	2	3	4	5	6	7
	ความลึก (ซม.)	-12.5	12.5	37.5	62.5	87.5	112.5	170.0
ค่าซีไอดี COD (มก./ล.)	การทดลองชุดที่ 1	14.8	13.5	12.7	10.9	8.1	8.1	8.1
	การทดลองชุดที่ 2	21.1	17.3	14.6	13.2	12.1	10.9	10.6
	การทดลองชุดที่ 3	31.0	22.7	18.3	16.7	15.8	14.8	14.7
	การทดลองชุดที่ 4	38.7	32.7	30.6	28.6	24.5	22.4	22.3
ค่าแอมโมเนีย NH ₃ -N (มก./ล.)	การทดลองชุดที่ 1	1.00	0.53	0.34	0.00	0.00	0.00	0.00
	การทดลองชุดที่ 2	2.44	1.41	0.67	0.47	0.20	0.00	0.00
	การทดลองชุดที่ 3	4.55	3.37	3.07	2.09	1.69	1.48	1.35
	การทดลองชุดที่ 4	16.00	15.33	14.67	13.67	12.80	12.67	12.33
ค่าสารอินทรีย์ ไนโตรเจน Org.N (มก./ล.)	การทดลองชุดที่ 1	1.33	0.67	0.33	0.33	0.33	0.33	0.33
	การทดลองชุดที่ 2	0.67	0.67	0.67	0.34	0.34	0.34	0.34
	การทดลองชุดที่ 3	0.67	0.67	0.67	0.67	0.67	0.47	0.34
	การทดลองชุดที่ 4	1.33	1.33	0.80	0.67	0.67	0.33	0.33
ค่าทีเคเอ็น TKN (มก./ล.)	การทดลองชุดที่ 1	2.33	1.20	0.67	0.33	0.33	0.33	0.33
	การทดลองชุดที่ 2	3.11	2.08	1.34	0.81	0.54	0.34	0.34
	การทดลองชุดที่ 3	5.22	4.04	3.74	2.76	2.36	1.95	1.69
	การทดลองชุดที่ 4	17.33	16.66	15.47	14.34	13.47	13.00	12.66
ค่าไนไตรท์ NO ₂ -N (มก./ล.)	การทดลองชุดที่ 1	0.03	0.23	0.24	0.13	0.02	0.00	0.00
	การทดลองชุดที่ 2	0.14	0.30	0.34	0.28	0.16	0.06	0.01
	การทดลองชุดที่ 3	0.36	0.29	0.30	0.33	0.26	0.22	0.23
	การทดลองชุดที่ 4	0.15	0.20	0.25	0.26	0.27	0.26	0.22
ค่าไนเตรท NO ₃ -N (มก./ล.)	การทดลองชุดที่ 1	1.57	2.09	2.50	2.88	2.96	2.98	2.98
	การทดลองชุดที่ 2	2.52	3.05	3.58	3.81	3.96	4.06	4.08
	การทดลองชุดที่ 3	2.33	3.54	3.83	4.25	4.47	4.89	4.84
	การทดลองชุดที่ 4	1.56	2.12	2.14	2.35	2.40	2.80	2.75

หมายเหตุ: การทดลองชุดที่ 1 ค่าซีไอดี 166 มก./ล., ทีเคเอ็น 15 มก./ล.

การทดลองชุดที่ 2 ค่าซีไอดี 277 มก./ล., ทีเคเอ็น 25 มก./ล.

การทดลองชุดที่ 3 ค่าซีไอดี 388 มก./ล., ทีเคเอ็น 35 มก./ล.

การทดลองชุดที่ 4 ค่าซีไอดี 500 มก./ล., ทีเคเอ็น 45 มก./ล.

ตารางที่ 4.3 ค่าพารามิเตอร์ต่างๆตามความลึกในถัง AMBF ของแต่ละชุดการทดลอง

พารามิเตอร์	จุดเก็บที่	1	2	3	4	5	6	7
		ความลึก (ซม.)	-12.5	12.5	37.5	62.5	87.5	112.5
ค่าไนโตรเจนรวม TN (มก./ล.)	การทดลองชุดที่ 1	3.94	3.52	3.42	3.34	3.32	3.31	3.31
	การทดลองชุดที่ 2	5.77	5.43	5.26	4.90	4.66	4.46	4.43
	การทดลองชุดที่ 3	7.91	7.87	7.87	7.34	7.09	7.06	6.76
	การทดลองชุดที่ 4	19.04	18.98	17.86	16.95	16.14	16.06	15.63
ค่าความเป็นค่า Alk. (มก./ล.)	การทดลองชุดที่ 1	120	118	117	113	114	110	110
	การทดลองชุดที่ 2	172	169	169	164	159	158	160
	การทดลองชุดที่ 3	212	208	206	203	196	195	194
	การทดลองชุดที่ 4	276	267	263	261	258	257	263
ค่าความเป็นกรด ค่า pH.	การทดลองชุดที่ 1	7.61	7.65	7.73	7.65	7.58	7.56	7.49
	การทดลองชุดที่ 2	7.56	7.59	7.62	7.68	7.70	7.42	7.41
	การทดลองชุดที่ 3	7.51	7.55	7.62	7.72	7.75	7.48	7.44
	การทดลองชุดที่ 4	7.92	7.99	8.01	8.04	8.06	7.88	7.79
ค่าออกซิเจนละลาย DO. (มก./ล.)	การทดลองชุดที่ 1	4.45	2.95	2.85	3.11	3.70	2.91	2.63
	การทดลองชุดที่ 2	4.07	3.29	2.75	2.94	3.43	1.91	1.75
	การทดลองชุดที่ 3	4.17	2.72	2.88	3.17	3.27	1.92	0.60
	การทดลองชุดที่ 4	4.11	2.78	2.75	3.07	3.27	2.02	0.56
ค่าโออาร์พี ORP (มิลลิโวลท์)	การทดลองชุดที่ 1	-135	-70	-64	-57	-13	9	42
	การทดลองชุดที่ 2	-111	-109	-107	-102	-69	-8	37
	การทดลองชุดที่ 3	-168	-135	-129	-127	-71	-19	28
	การทดลองชุดที่ 4	-212	-161	-138	-130	-86	-49	-27
ค่าอุณหภูมิ Temp. (°C)	การทดลองชุดที่ 1	29.5	29.5	29.4	29.4	29.2	29.2	31.2
	การทดลองชุดที่ 2	32.1	31.7	31.6	31.5	31.4	31.2	33.3
	การทดลองชุดที่ 3	32.0	31.6	31.5	31.3	31.1	31.2	32.3
	การทดลองชุดที่ 4	29.8	29.8	29.6	29.6	29.5	29.4	31.3

หมายเหตุ: การทดลองชุดที่ 1 ค่าซีไอคือ 166 มก./ล., ทีเคเอ็น 15 มก./ล.
 การทดลองชุดที่ 2 ค่าซีไอคือ 277 มก./ล., ทีเคเอ็น 25 มก./ล.
 การทดลองชุดที่ 3 ค่าซีไอคือ 388 มก./ล., ทีเคเอ็น 35 มก./ล.
 การทดลองชุดที่ 4 ค่าซีไอคือ 500 มก./ล., ทีเคเอ็น 45 มก./ล.

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในชุดการทดลองที่ 5 ของค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ

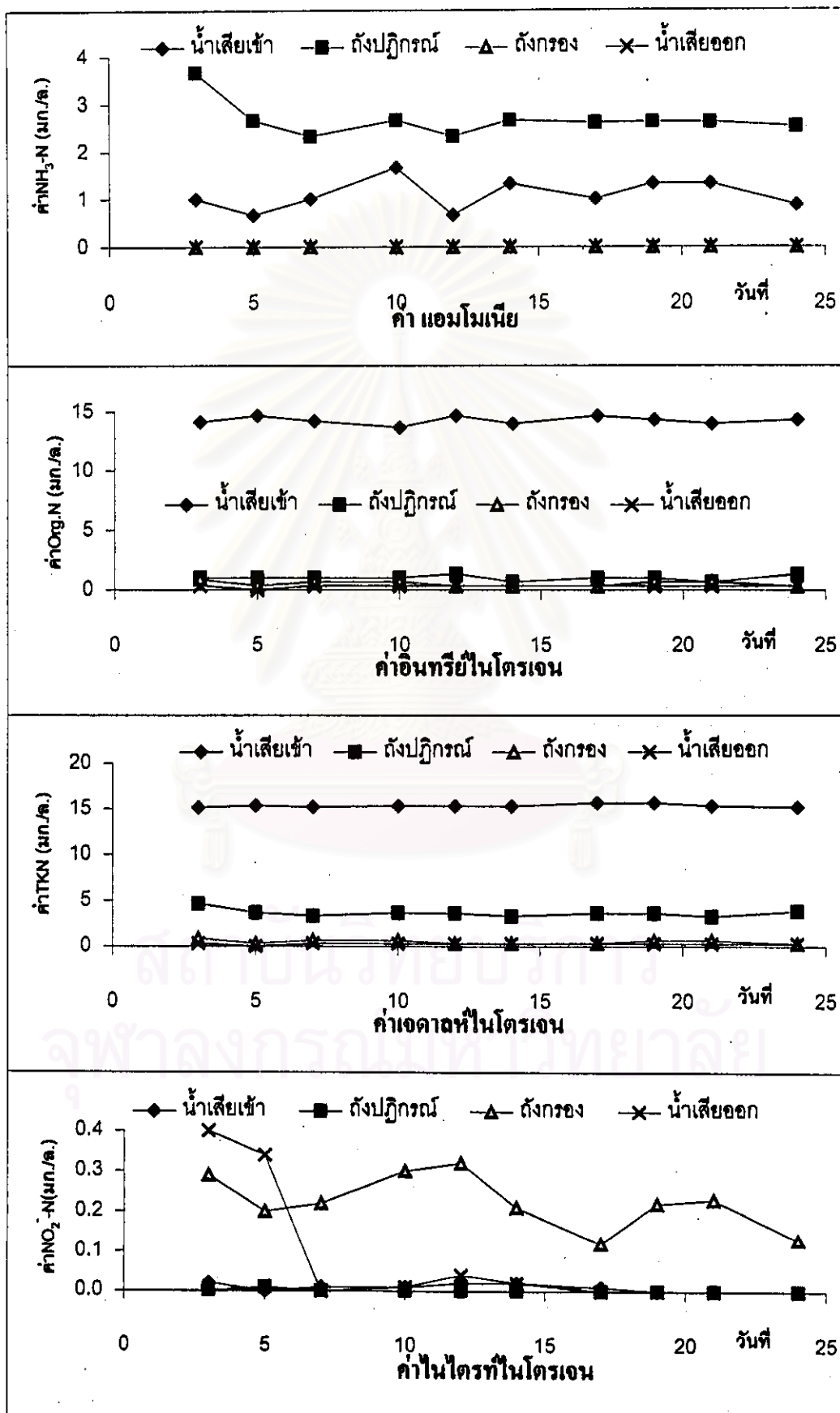
ระดับอำนาจกันมันตันดังปฏิกรณ์			ค่ามอโมเมนิ(มก./ต.)			ค่าทีเคเอ็น(มก./ต.)			ค่าซีโอดี(มก./ต.)		
ความสูง	ร้อยละ		นำเสียเข้า	ดังปฏิกรณ์	นำเสียออก	นำเสียเข้า	ดังปฏิกรณ์	นำเสียออก	นำเสียเข้า	ดังปฏิกรณ์	นำเสียออก
70.0	100	Average	1.55	5.01	0.00	25.91	5.89	0.33	266.75	34.05	11.20
		SD.	2.772	0.068	0.000	0.360	0.225	0.005	2.660	0.889	0.606
52.5	75	Average	1.39	5.21	0.00	26.42	6.05	0.51	260.20	54.40	17.75
		SD.	0.431	0.042	0.000	0.361	0.283	0.233	5.515	5.515	0.778
35	50	Average	1.45	5.11	0.00	25.77	5.85	0.33	262.80	51.85	17.95
		SD.	0.141	0.035	0.000	0.000	0.064	0.000	5.515	4.596	0.495
17.5	25	Average	1.52	5.10	0.00	26.14	6.11	0.34	262.45	55.05	19.80
		SD.	0.247	0.078	0.000	0.714	0.403	0.007	1.485	2.051	0.000
8.75	12.5	Average	1.69	4.07	0.00	26.31	6.26	0.99	263.50	61.35	21.05
		SD.	0.474	0.049	0.000	0.000	0.290	0.035	0.707	3.748	0.354
0	0	Average	1.35	3.36	0.67	25.77	6.06	1.8	269	67.2	26.3
ระดับอำนาจกันมันตันดังปฏิกรณ์			ค่าสารอินทรีย์ไนโตรเจน(มก./ต.)			ค่าไนโตรเจน(มก./ต.)			ค่าความเป็นด่าง(มก./ต.)		
ความสูง	ร้อยละ		นำเสียเข้า	ดังปฏิกรณ์	นำเสียออก	นำเสียเข้า	ดังปฏิกรณ์	นำเสียออก	นำเสียเข้า	ดังปฏิกรณ์	นำเสียออก
70.0	100	Average	24.36	0.88	0.33	0.02	0.00	0.01	172.25	193.75	162.50
		SD.	0.395	0.179	0.005	0.006	0.000	0.014	1.258	2.217	2.380
52.5	75	Average	25.03	0.84	0.51	0.02	0.01	0.23	178.00	211.00	163.00
		SD.	0.071	0.240	0.233	0.000	0.007	0.035	1.414	5.657	4.243
35	50	Average	24.32	0.74	0.33	0.01	0.00	0.25	175.00	194.00	160.50
		SD.	0.141	0.099	0.000	0.007	0.000	0.035	2.828	5.657	4.950
17.5	25	Average	24.62	1.01	0.34	0.02	0.00	0.12	177.50	191.00	159.50
		SD.	0.467	0.481	0.007	0.007	0.000	0.014	0.707	1.414	2.121
8.75	12.5	Average	24.63	2.19	0.99	0.01	0.21	0.27	177.50	183.50	159.00
		SD.	0.474	0.240	0.035	0.000	0.064	0.057	3.536	6.364	1.414
0	0	Average	24.42	2.7	1.13	0.01	0.14	0.36	172	160	147
ระดับอำนาจกันมันตันดังปฏิกรณ์			ค่าไนโตรเจน(มก./ต.)			ค่าไนโตรเจนรวม(มก./ต.)			ค่าความเป็นกรดต่าง(มก./ต.)		
ความสูง	ร้อยละ		นำเสียเข้า	ดังปฏิกรณ์	นำเสียออก	นำเสียเข้า	ดังปฏิกรณ์	นำเสียออก	นำเสียเข้า	ดังปฏิกรณ์	นำเสียออก
70.0	100	Average	0.08	0.00	4.00	26.00	5.90	4.34	7.09	7.33	7.48
		SD.	0.068	0.005	0.077	0.411	0.221	0.089	0.043	0.093	0.051
52.5	75	Average	0.10	0.01	4.11	26.54	6.06	4.84	7.22	7.29	7.45
		SD.	0.028	0.007	0.085	0.332	0.297	0.113	0.148	0.092	0.064
35	50	Average	0.07	0.00	4.01	25.84	5.85	4.59	7.22	7.32	7.47
		SD.	0.021	0.000	0.156	0.028	0.064	0.191	0.028	0.099	0.092
17.5	25	Average	0.09	0.00	4.24	26.24	6.11	4.70	7.24	7.32	7.45
		SD.	0.028	0.000	0.255	0.735	0.403	0.233	0.021	0.042	0.014
8.75	12.5	Average	0.13	0.93	4.69	26.45	7.39	5.95	7.25	7.43	7.47
		SD.	0.000	0.120	0.099	0.000	0.106	0.191	0.021	0.000	0.042
0	0	Average	0.09	2.87	5.42	25.87	9.07	7.58	7.26	7.52	7.49

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในชุดการทดลองที่ 5 ของค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ

ระดับด้านกัมมันต์ในถังปฏิกรณ์			ค่าไออาร์พี(มิลลิโวลท์)			ค่าของแข็งแขวนลอย (มก./ล.)		
ความสูง	ร้อยละ		น้ำเสียเข้า	ถังปฏิกรณ์	น้ำเสียออก	น้ำเสียเข้า	ถังปฏิกรณ์	น้ำเสียออก
70.0	100	Average	-191.50	-223.75	39.75	-	9.63	3.00
		SD.	20.632	6.021	7.182			
52.5	75	Average	-257.00	-222.00	-16.50	-	11	3
		SD.	18.385	9.899	3.536			
35	50	Average	-261.50	-184.00	-17.00	-	12.5	3
		SD.	4.950	7.071	1.414			
17.5	25	Average	-305.00	-169.00	-13.50	-	12.5	3.5
		SD.	33.941	5.657	3.536			
8.75	12.5	Average	-311.50	-124.00	-16.50	-	13	5.5
		SD.	33.234	2.828	9.192			
0	0	Average	-283	-126	-19	-	11	7
ระดับด้านกัมมันต์ในถังปฏิกรณ์			ค่าออกซิเจนละลาย(มก./ล.)			ค่าอุณหภูมิ(°ซ.)		
ความสูง	ร้อยละ		น้ำเสียเข้า	ถังปฏิกรณ์	น้ำเสียออก	น้ำเสียเข้า	ถังปฏิกรณ์	น้ำเสียออก
70.0	100	Average	0.11	0.11	1.83	29.23	32.30	33.38
		SD.	0.010	0.008	0.119	0.275	0.346	0.499
52.5	75	Average	0.10	0.12	1.69	30.30	32.45	33.55
		SD.	0.007	0.007	0.014	0.141	0.071	0.354
35	50	Average	0.12	0.14	1.74	28.25	31.40	32.45
		SD.	0.007	0.007	0.014	0.071	0.141	0.495
17.5	25	Average	0.13	0.21	1.12	28.70	32.25	33.05
		SD.	0.021	0.007	0.057	0.141	0.212	0.212
8.75	12.5	Average	0.12	0.22	1.01	29.05	32.30	33.40
		SD.	0.014	0.028	0.127	0.212	0.141	0.141
0	0	Average	0.15	0.24	0.81	29.6	32.1	32.6

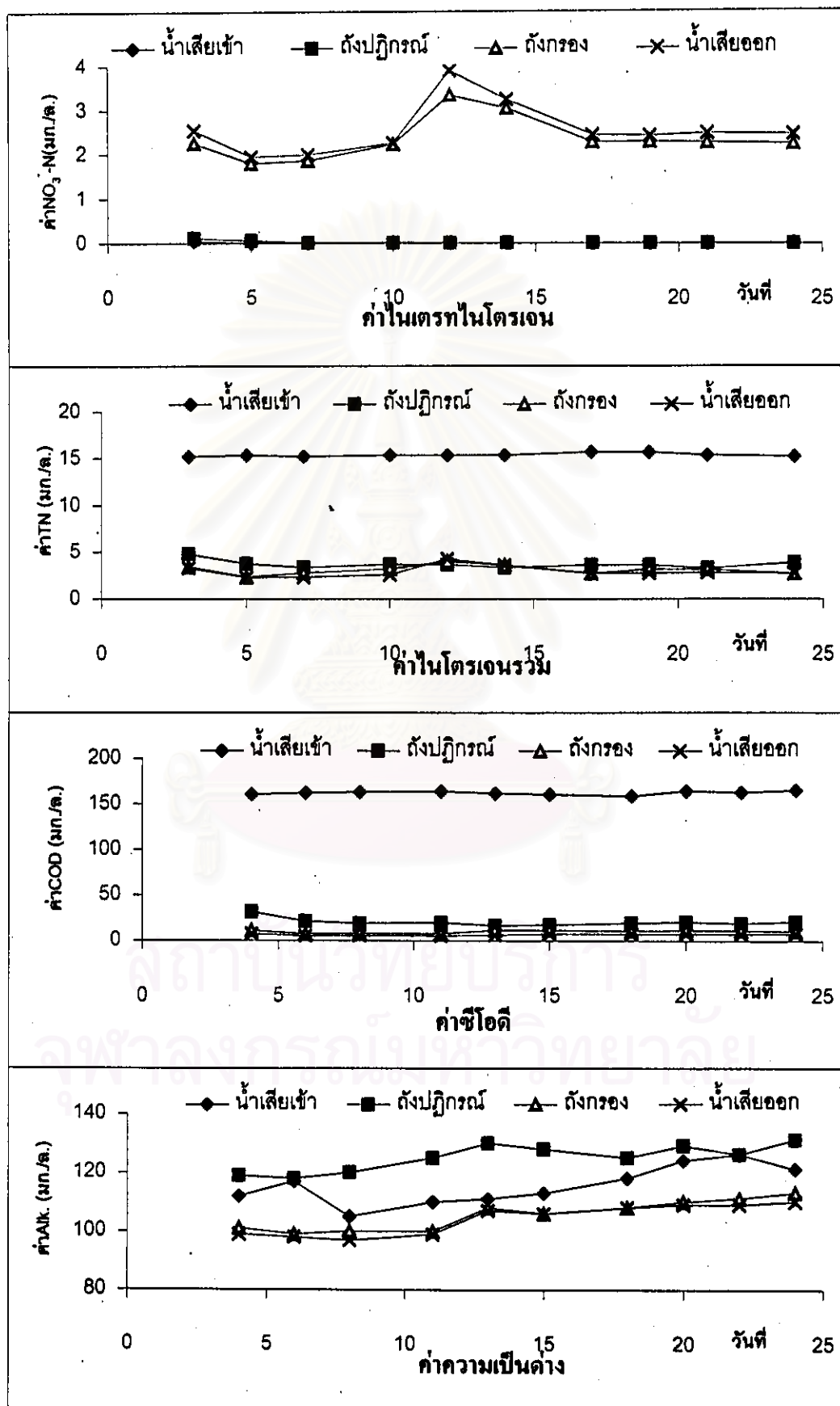
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.2 กราฟแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆของการทดลองชุดที่ 1
(ค่าซีไอดี 166 มก./ล., ทีเคเอ็น 15 มก./ล.)

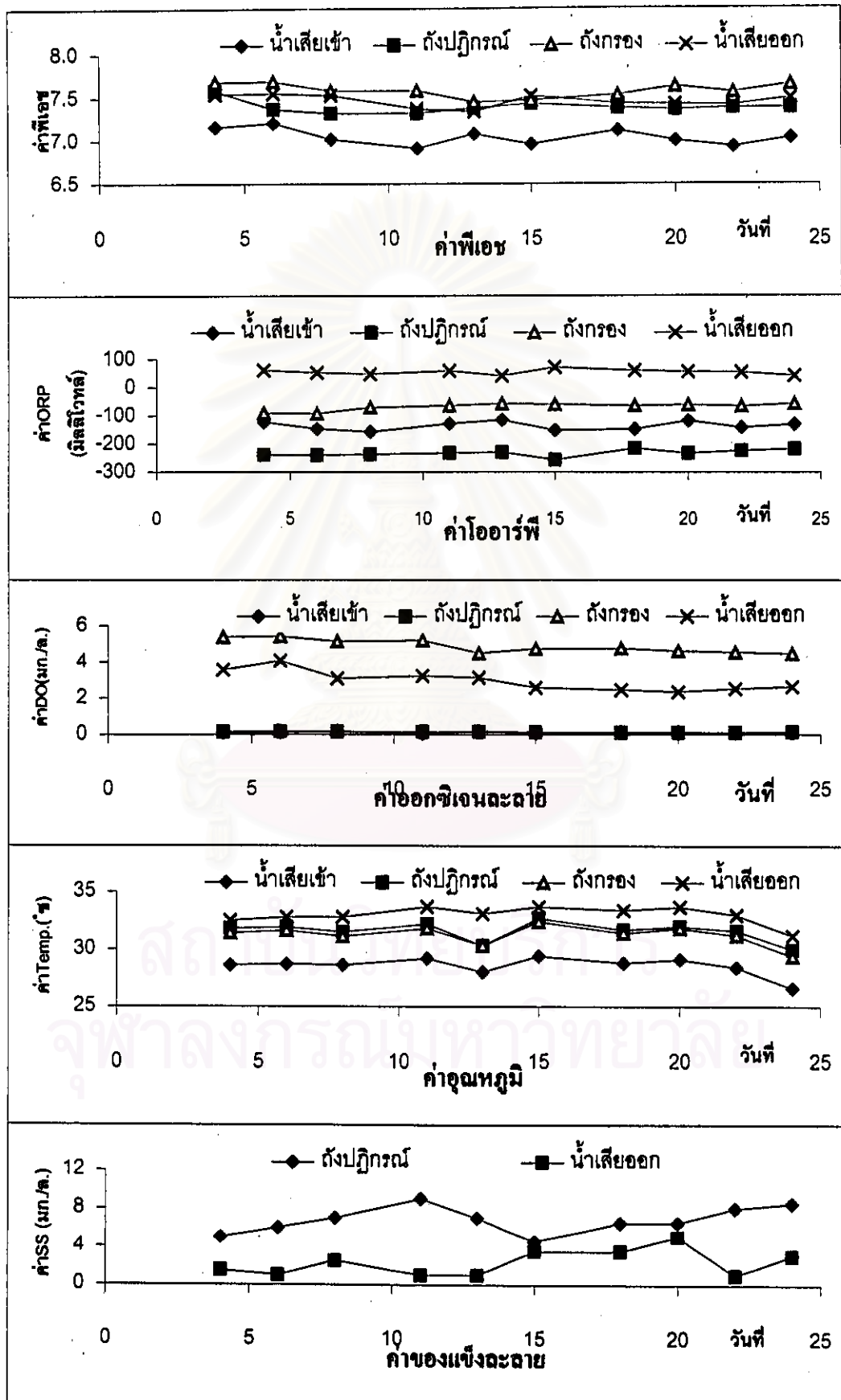

รูปที่ 4.2 กราฟแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆของการทดลองชุดที่ 1

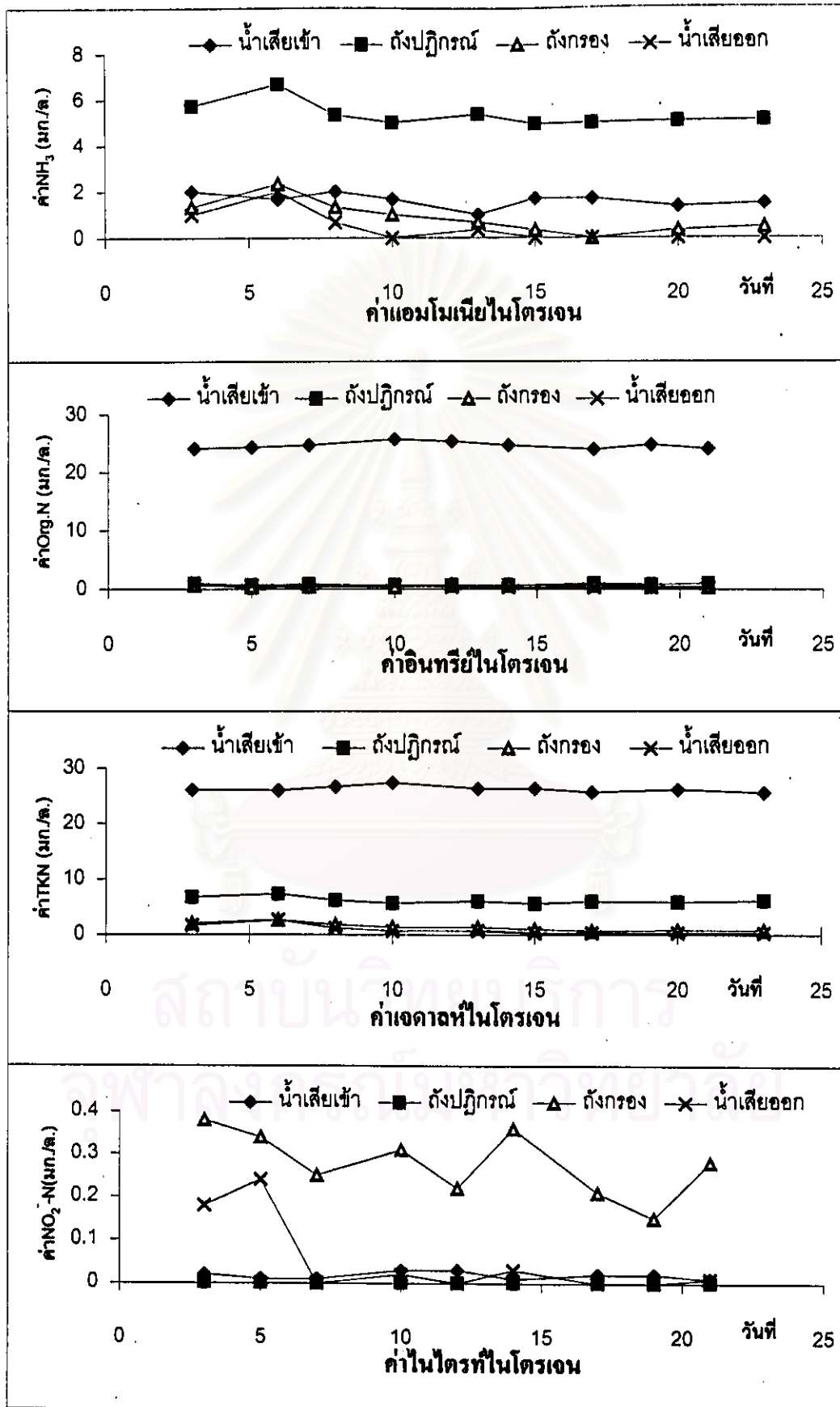
(ค่าซีไอดี 166 มก./ล., ทีเคเอ็น 15 มก./ล.)

รูปที่ 4.2 กราฟแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆของการทดลองชุดที่ 1
(ค่าซีไอดี 166 มก./ล., ทีเคเอ็น 15 มก./ล.)

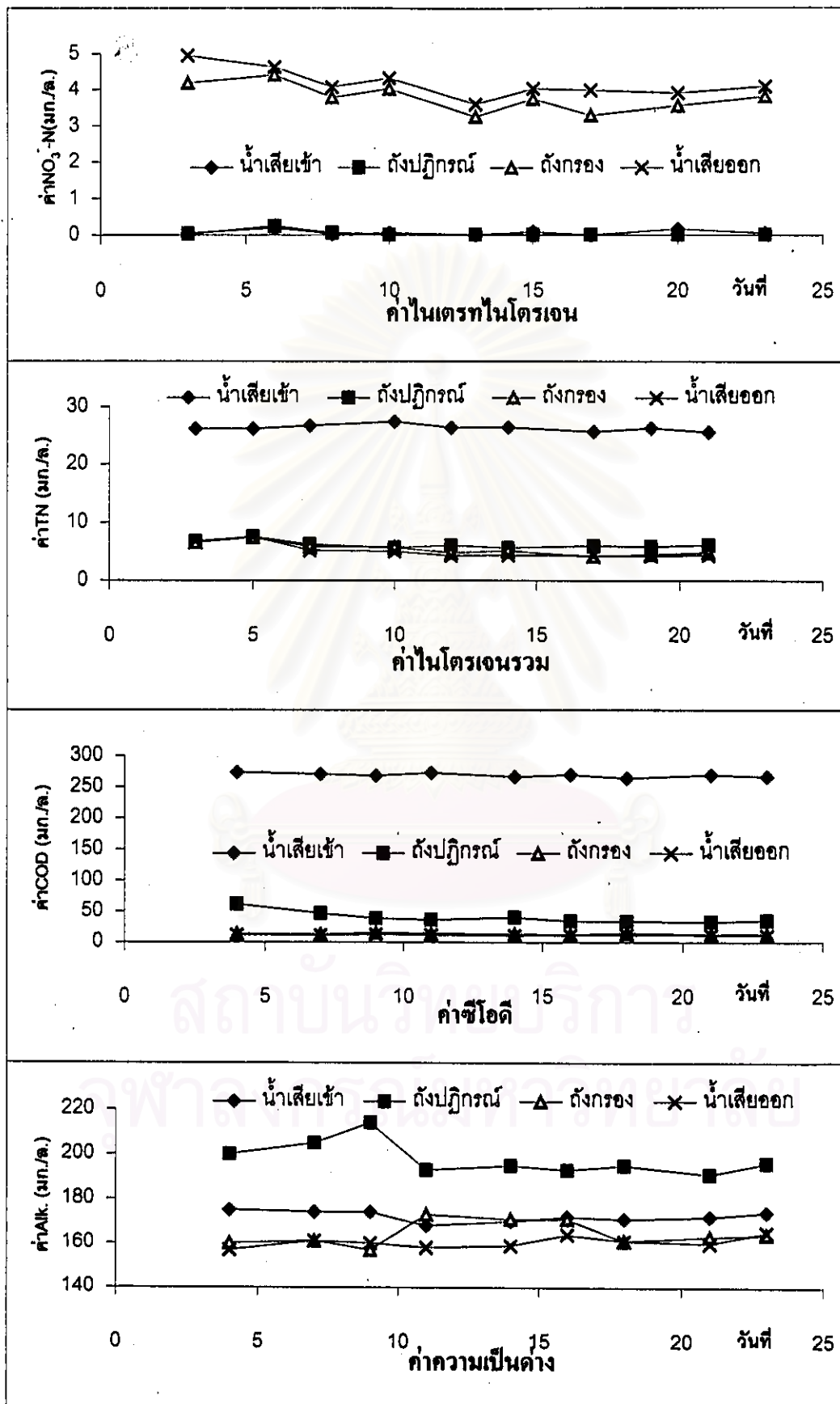

รูปที่ 4.3 กราฟแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆของการทดลองชุดที่ 2
(ค่าซีไอดี 277 มก./ล., ทีเคเอ็น 25 มก./ล.)

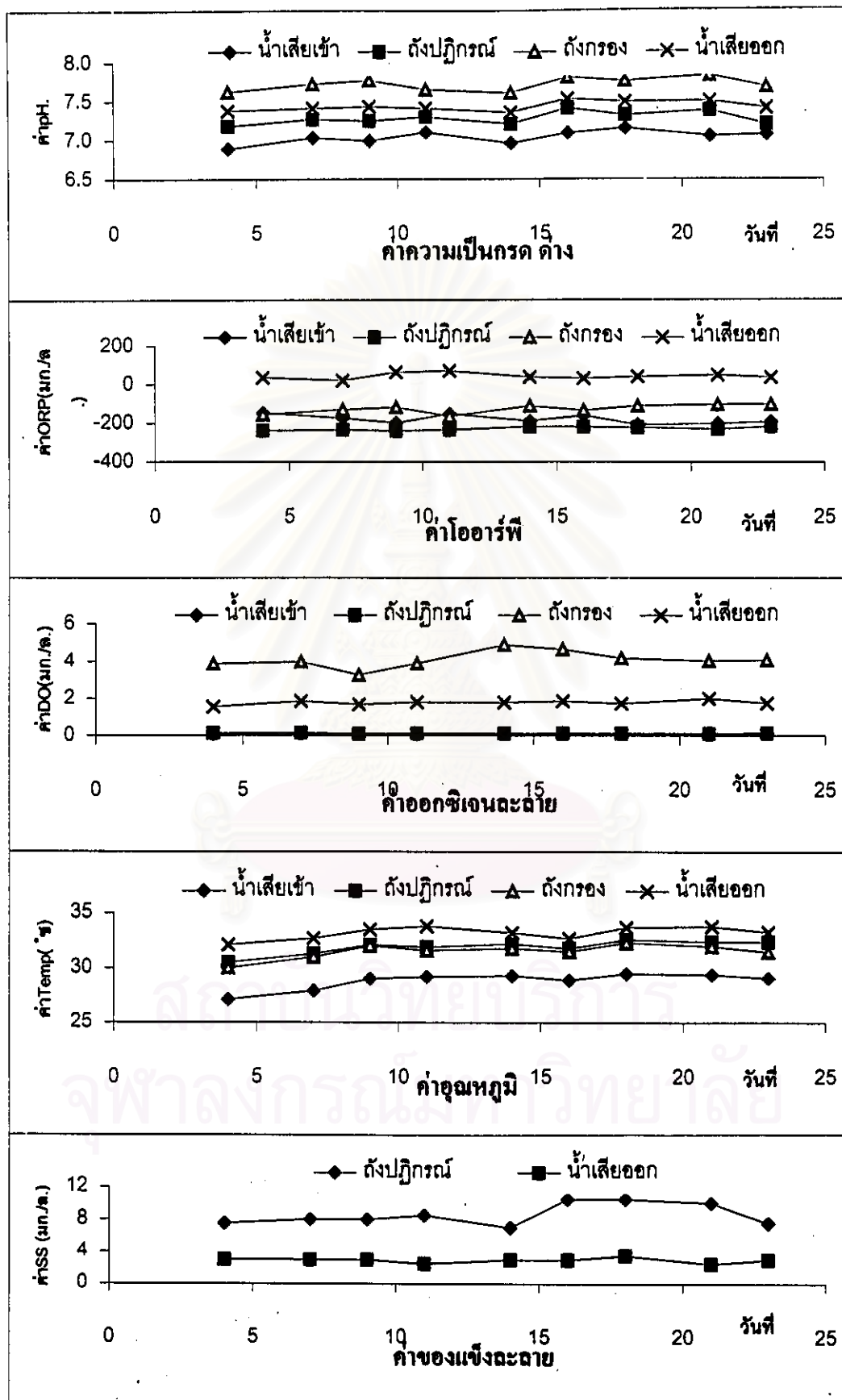

รูปที่ 4.3 กราฟแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆของการทดลองชุดที่ 2

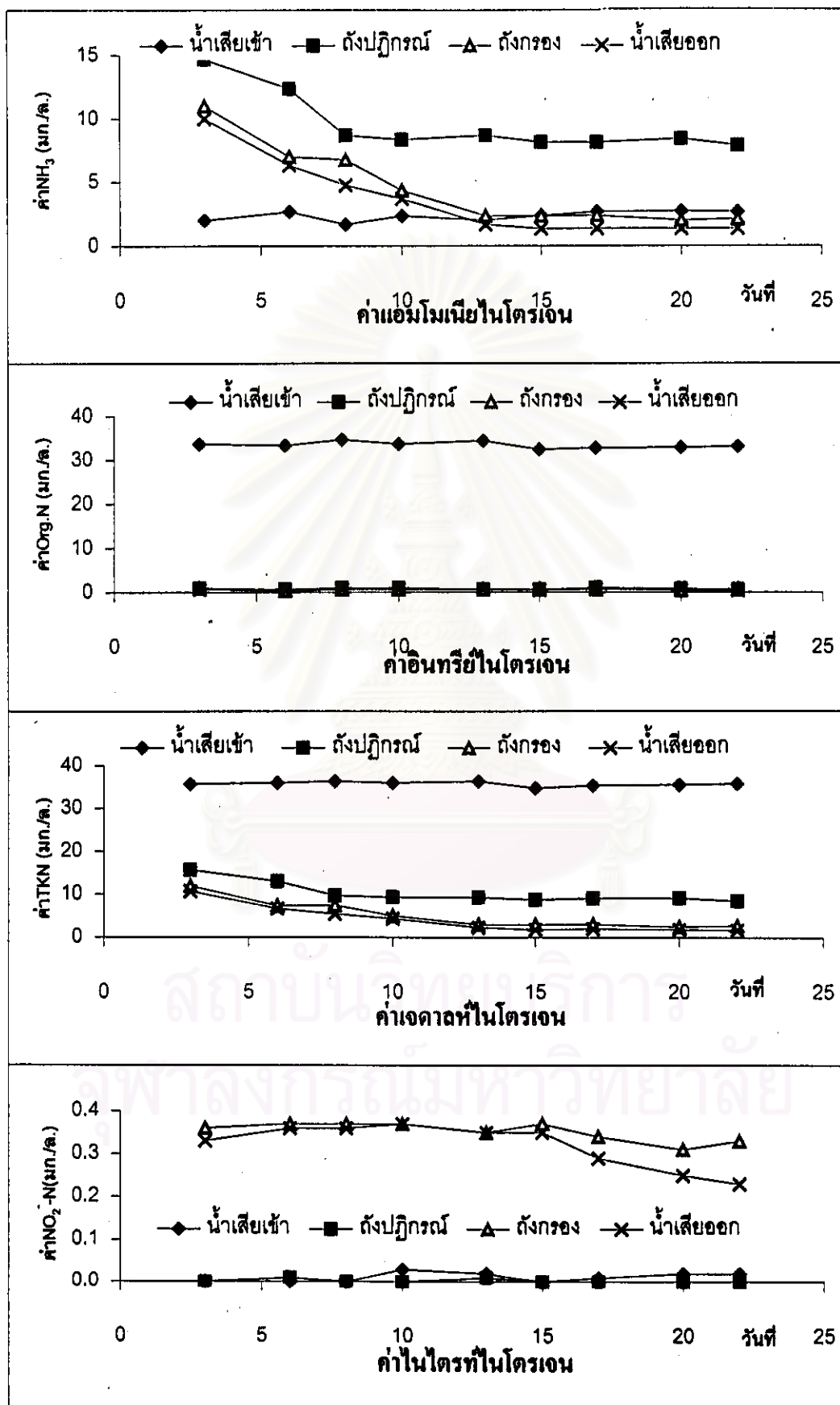
(ค่าซีไอดี 277 มก./ล., ทีเคเอ็น 25 มก./ล.)

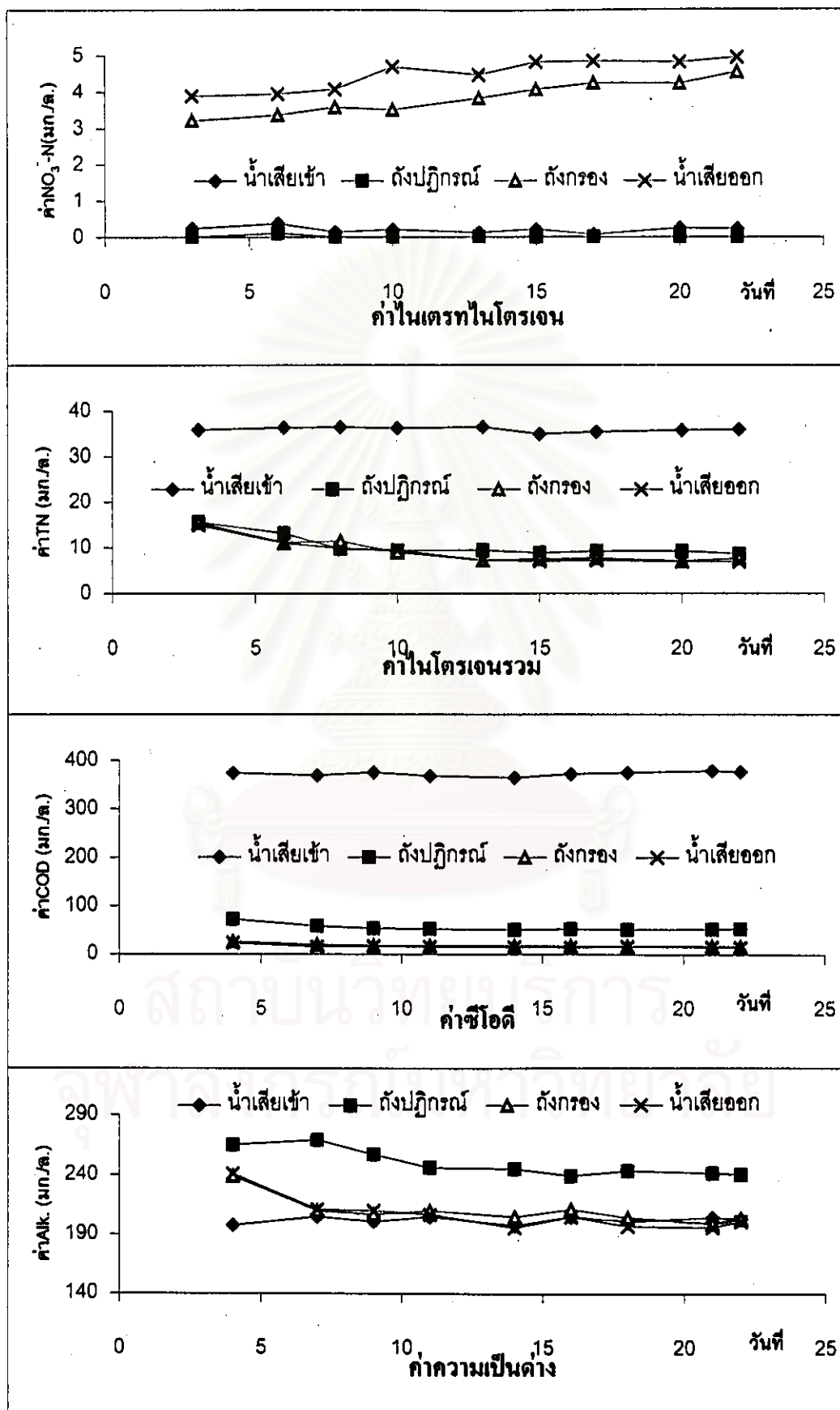
รูปที่ 4.3 กราฟแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆของการทดลองชุดที่ 2
(ค่าซีโอดี 277 มก./ล., ทีเคเอ็น 25 มก./ล.)

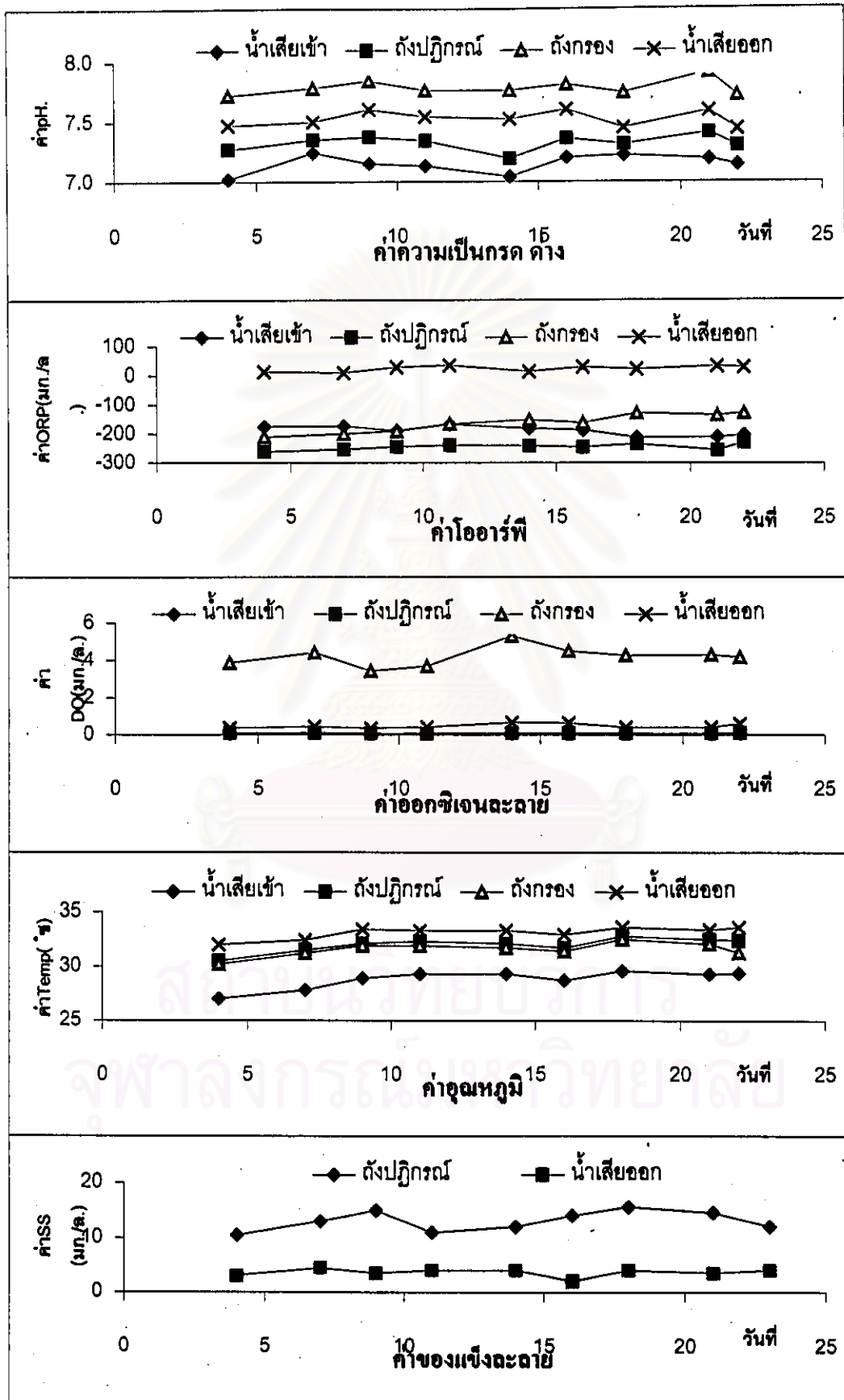
รูปที่ 4.4 กราฟแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆของการทดลองที่ 3
(ค่าซีไอดี 388 มก./ล., ทีเคเอ็น 35 มก./ล.)

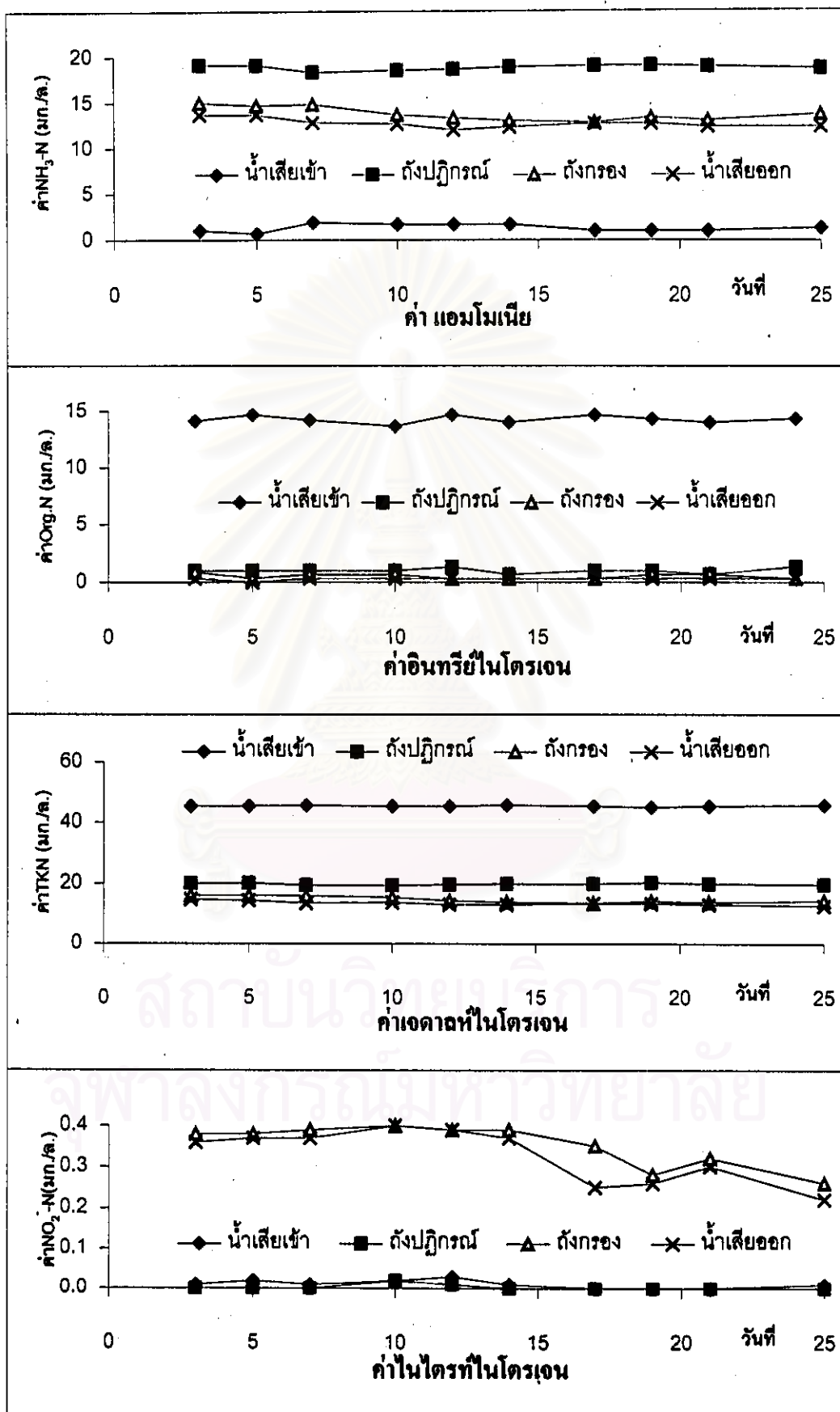
รูปที่ 4.4 กราฟแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆของการทดลองที่ 3
(ค่าซีไอคือ 388 มก./ล., ทีเคเอ็น 35 มก./ล.)

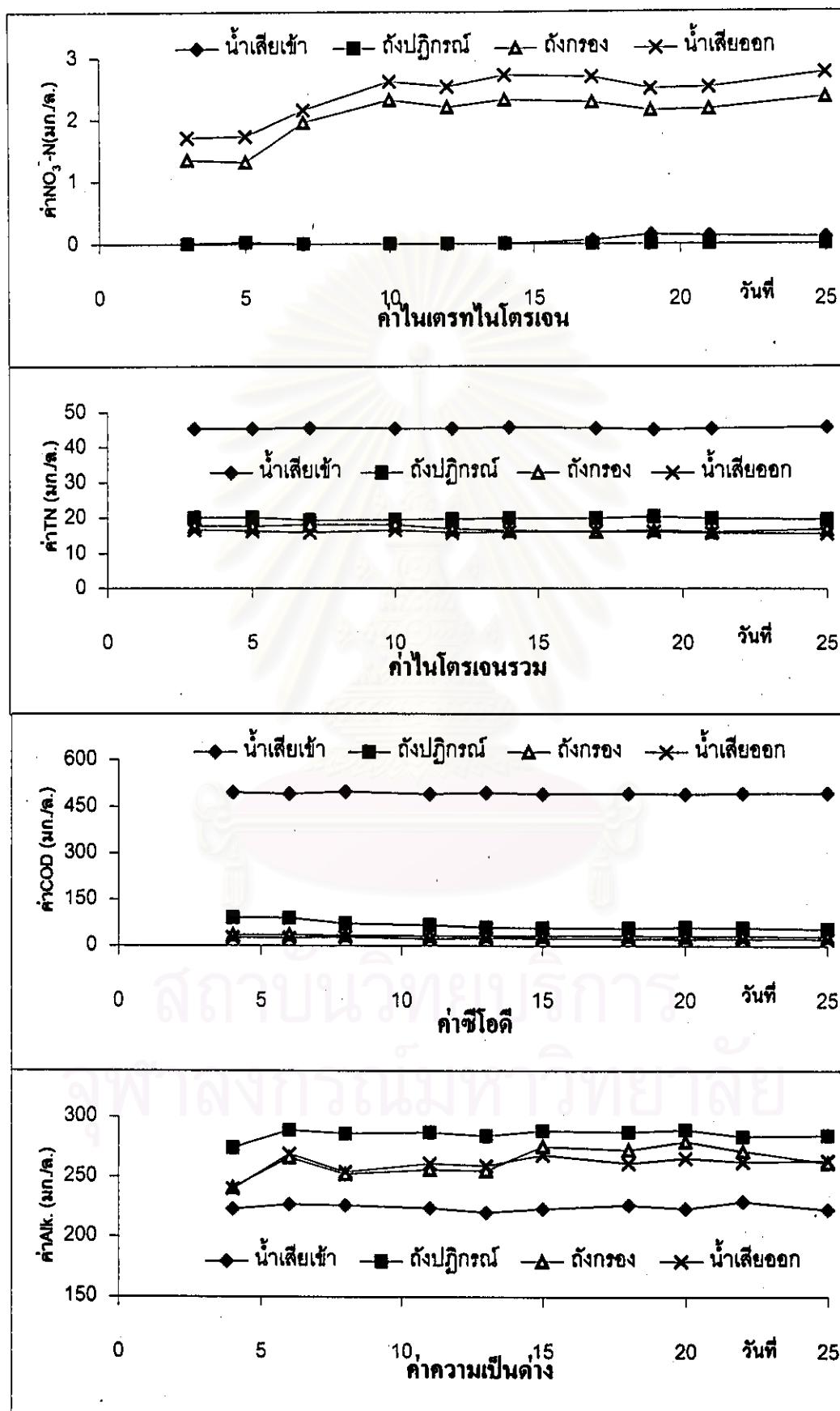
รูปที่ 4.4 กราฟแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆของการทดลองที่ 3
(ค่าซีโอดี 388 มก./ด., ทีเคเอ็น 35 มก./ด.)

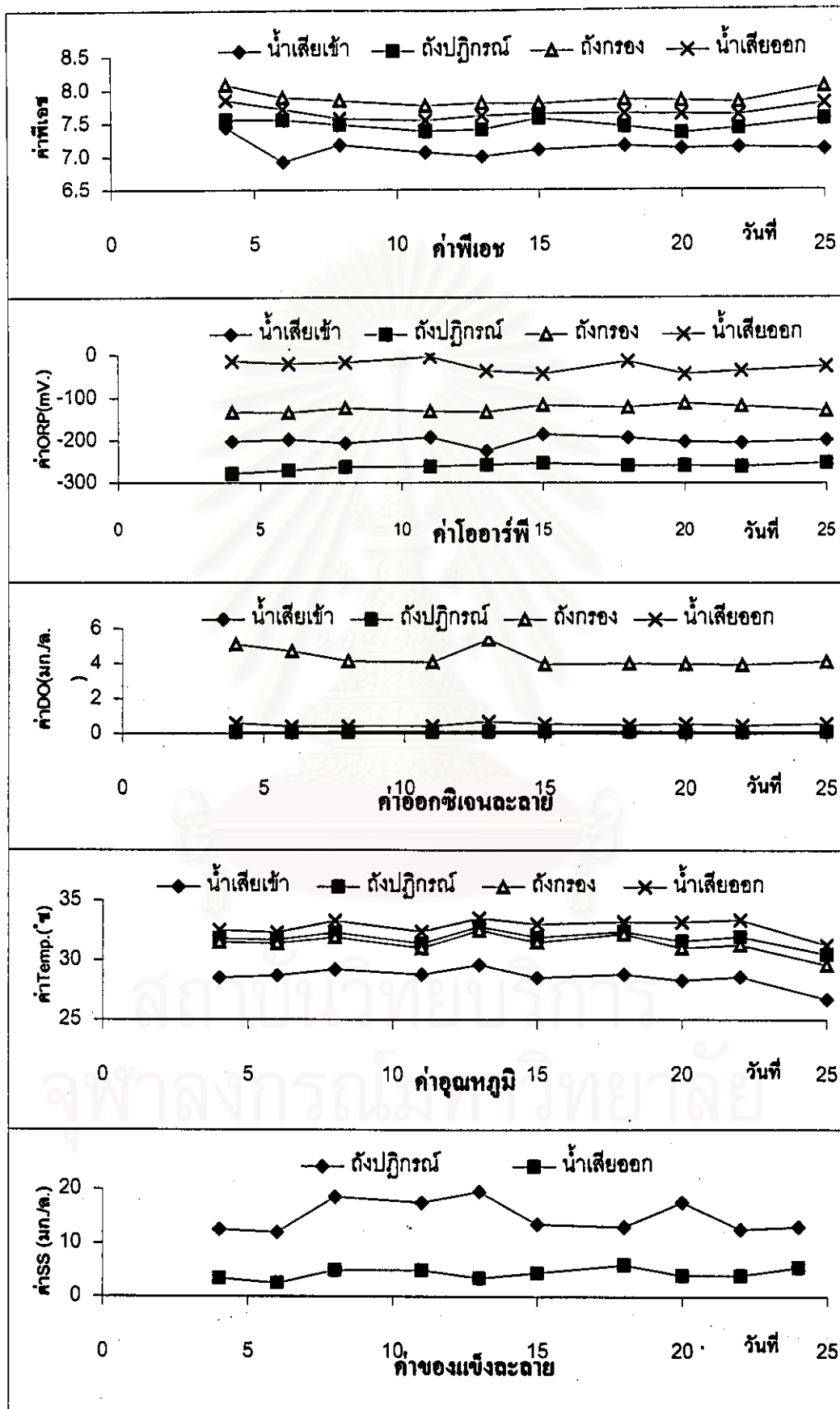
รูปที่ 4.5 กราฟแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆของการทดลองชุดที่ 4
(ค่าซีไอดี 500 มก./ล., ทีเคเอ็น 45 มก./ล.)

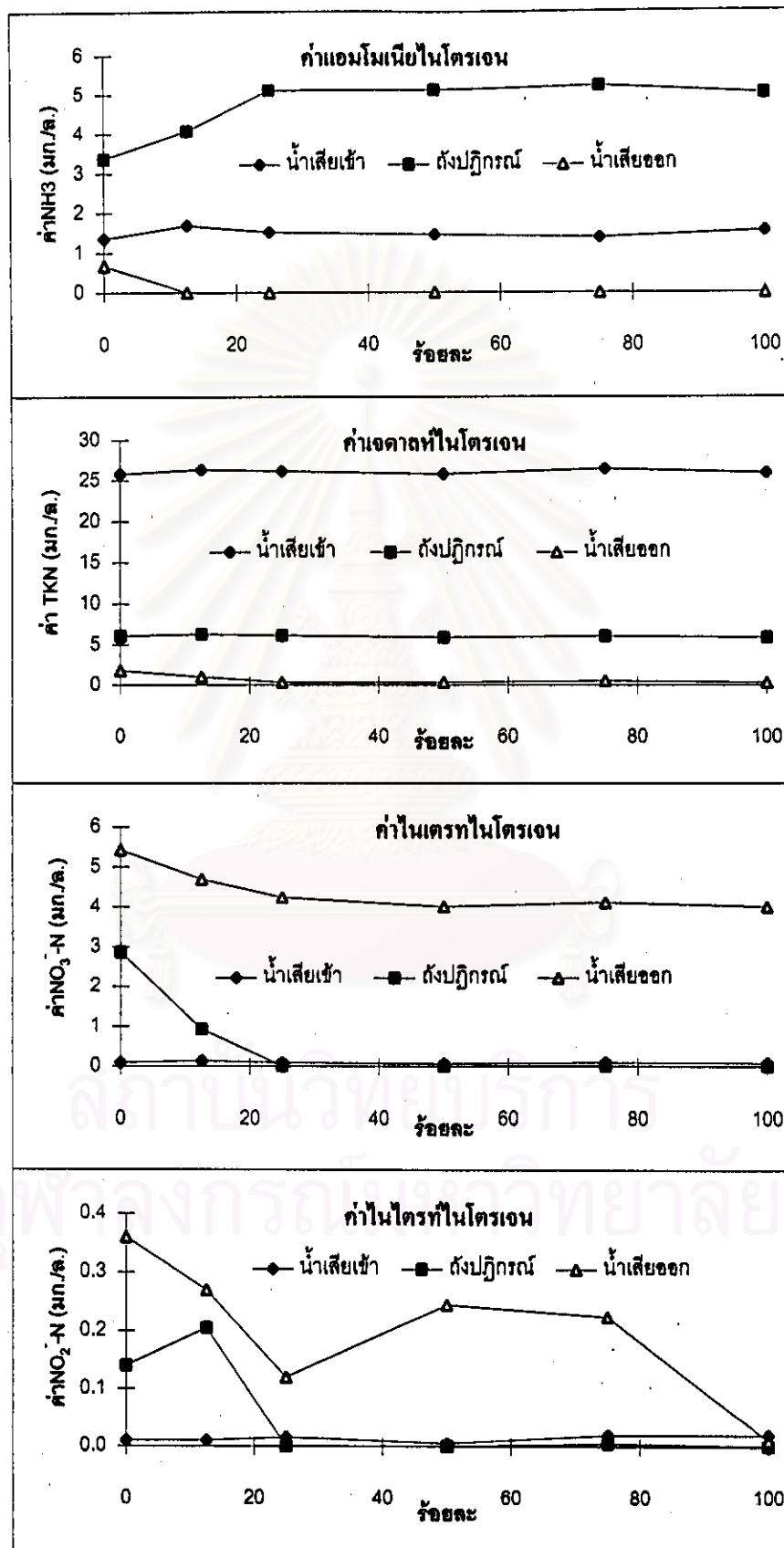
รูปที่ 4.5 กราฟแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆของการทดลองชุดที่ 4
(ค่าซีโอดี 500 มก./ล., ทีเคเอ็น 45 มก./ล.)

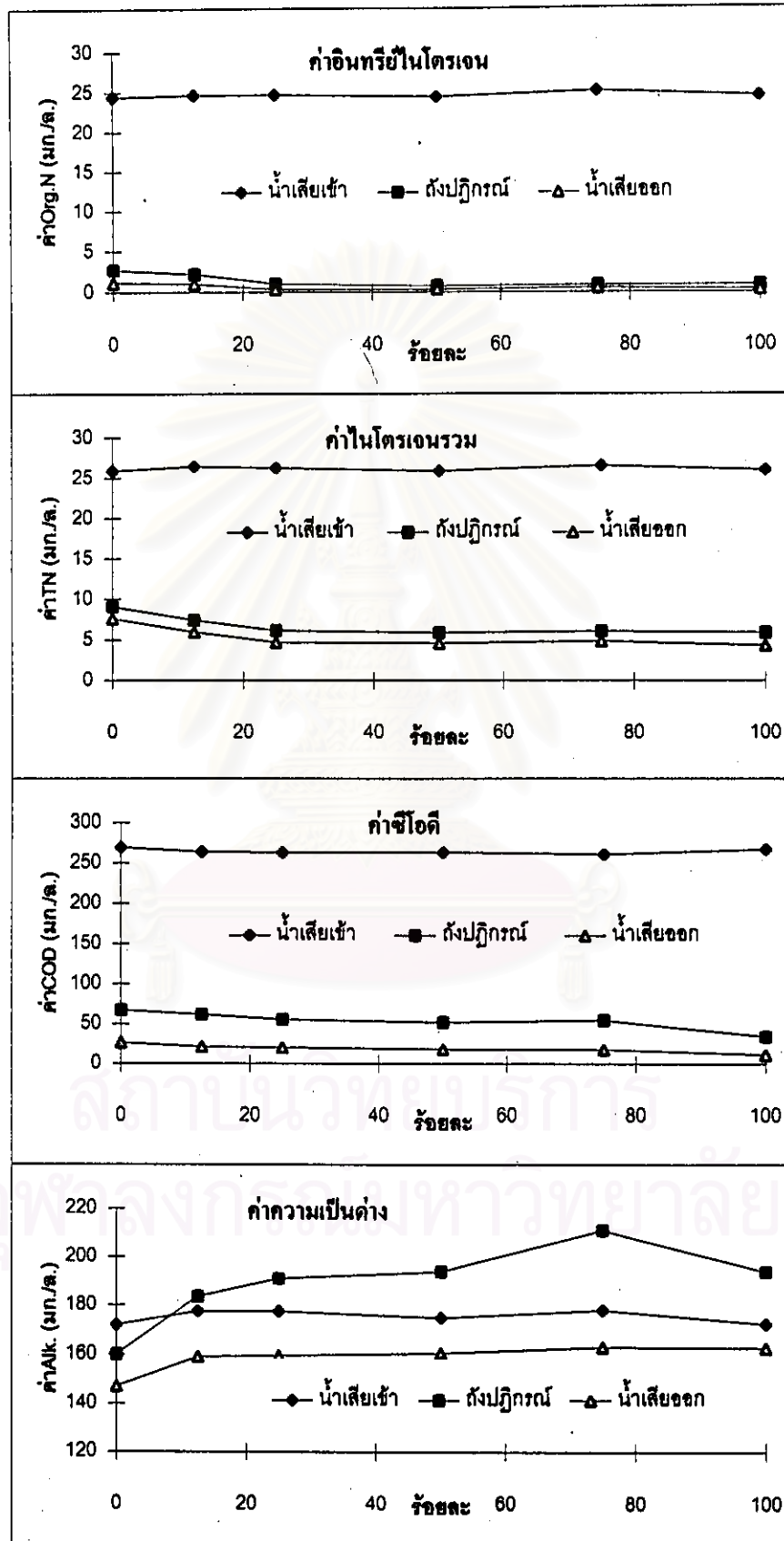
รูปที่ 4.5 กราฟแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆของการทดลองชุดที่ 4
(ค่าซีโอดี 500 มก./ด., ทีเคเอ็น 45 มก./ด.)

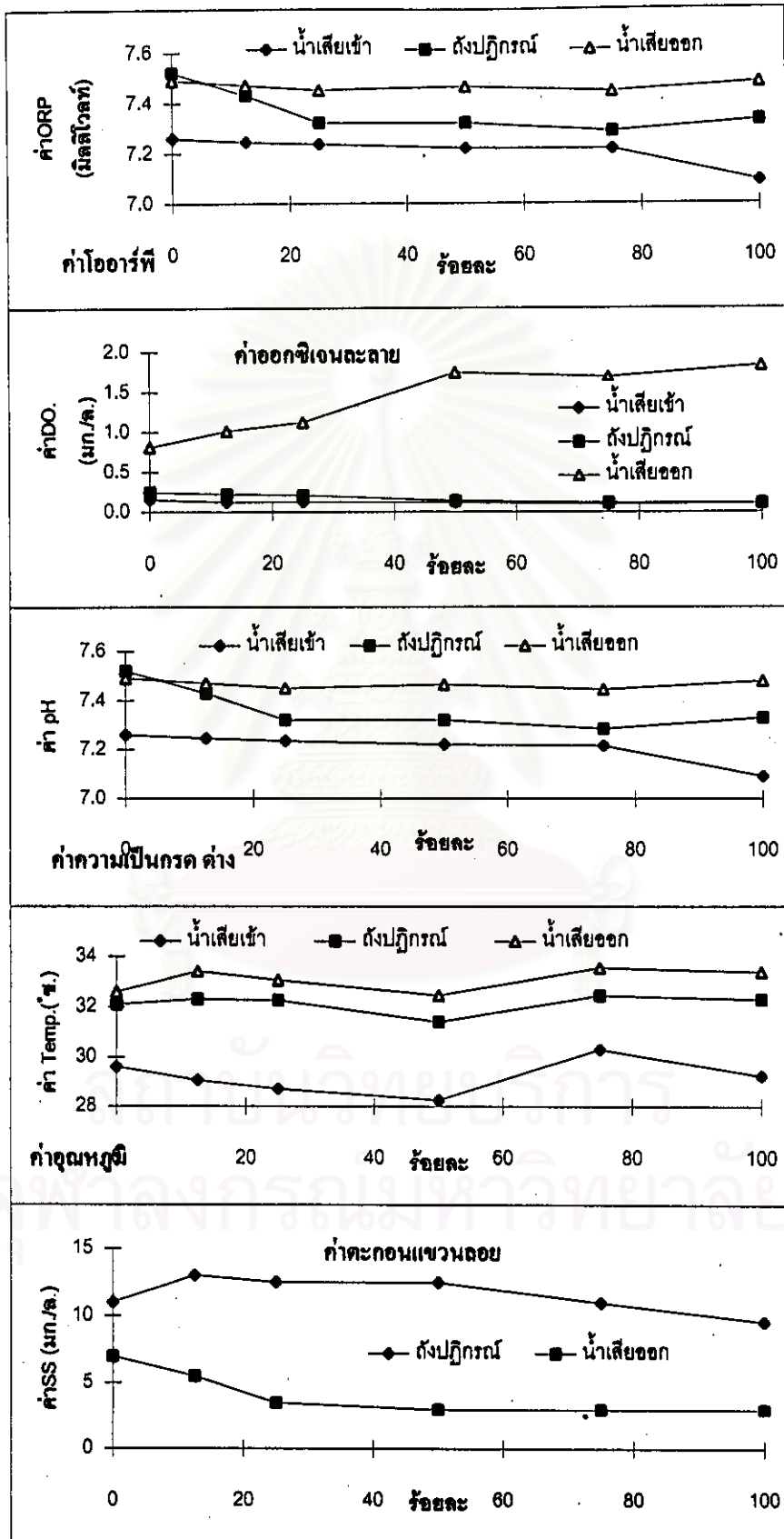
รูปที่ 4.6 กราฟแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ของการทดลองที่ 5
(เปลี่ยนแปลงปริมาณสารตัวกลางในถังปฏิกรณ์)

รูปที่ 4.6 กราฟแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ของการทดลองที่ 5
(เปลี่ยนแปลงปริมาณสารตัวกลางในถังปฏิกรณ์)

รูปที่ 4.6 กราฟแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ของการทดลองที่ 5
(เปลี่ยนแปลงปริมาณสารตัวกลางในถังปฏิกรณ์)

4.4 วิเคราะห์ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง

จากผลการทดลองทั้ง 5 ชุดการทดลอง การวิเคราะห์ผลและวิจารณ์ผล ซึ่งแยกออกเป็นแต่ละพารามิเตอร์ แสดงอยู่ในหัวข้อที่ 4.4.1 ถึง 4.4.10

การวิเคราะห์ค่าพารามิเตอร์ทั้งหมด มีดังนี้

4.4.1 ค่าซีโอดี

ค่าซีโอดีทั้ง 4 ชุดการทดลองที่สภาวะคงตัว สามารถสรุปได้ในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 สรุปค่าซีโอดีในแต่ละตำแหน่งของระบบที่สภาวะคงตัวพร้อมประสิทธิภาพโดยรวมของระบบ (หน่วย ; มก./ล.)

ชุดการทดลองที่	น้ำเสียเข้า (P.1)	ถัง FBR (P.2)	ถัง AMBF (P.3)	น้ำเสียออก (P.4)	ประสิทธิภาพรวม (%)
1	163.10	20.20	11.35	7.93	95.14
2	266.75	34.05	13.15	11.20	95.80
3	375.15	52.45	16.98	15.00	96.00
4	492.12	57.55	31.40	22.30	95.47

และเนื่องจากระบบมีการเวียนน้ำกลับทั้งในถัง FBR และถัง AMBF ทำให้ต้องนำค่าจากจุดเก็บตัวอย่างมาคำนวณเป็นค่าพารามิเตอร์ ณ จุดเข้าของแต่ละถังเพื่อคำนวณประสิทธิภาพโดยรวม ที่ไม่คิดถึงการเวียนกลับภายในถัง ทั้งในถัง FBR และถัง AMBF ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าซีโอดี ณ จุดเข้าและจุดออกของถัง FBR และถัง AMBF (หน่วย;มก./ล.)

ชุดการทดลองที่	น้ำเสียเข้า (P.1)	ถังปฏิกรณ์ (P.2)	ปศภ.ในถัง FBR	ถังปฏิกรณ์ (P.2)	น้ำเสียออก (P.4)	ปศภ.ในถัง AMBF
1	163.10	20.20	87.61%	20.20	7.93	60.74%
2	266.75	34.05	87.24%	34.05	11.20	67.11%
3	375.15	52.45	86.02%	52.45	15.00	71.40%
4	492.12	57.55	88.31%	57.55	22.30	61.25%

จากตารางที่ 4.5 พบว่าในการทดลองทั้ง 4 ชุด มีประสิทธิภาพในการกำจัดซีโอดี รวมทั้งระบบมีค่าใกล้เคียงกันมากในทุกชุดการทดลอง แสดงให้เห็นว่าระบบสามารถกำจัดซีโอดีที่ค่าภาระบรรทุกสารอินทรีย์ ได้ถึง 3.12 กก. ซีโอดี/ลบ.ม.ตัวกลาง-วัน (ที่ค่าซีโอดี 492.12 มก./ล., ตัวกลาง 30 ลิตร และน้ำเสียวันละ 190 ลิตร) ซึ่งอาจจะได้มากกว่านี้ แต่ประสิทธิภาพในการกำจัดไนโตรเจนจะลดลงไปมาก (ในหัวข้อที่ 4.3.2 การกำจัดแอมโมเนีย, ทีเคเอ็นและไนโตรเจนรวม) และเปรียบเทียบจากการเพิ่มขึ้นของค่าซีโอดีในน้ำเสียเข้า พบว่าแนวโน้มค่าซีโอดีน้ำทิ้งมีค่าสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อค่าซีโอดีต่ำ ปริมาณสารอาหารเข้าระบบยังมีไม่มาก ฟิล์มชีวภาพสามารถย่อยสลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เมื่อค่าซีโอดีเข้าสูงขึ้น ฟิล์มชีวภาพไม่สามารถย่อยสลายสารอาหารได้ทันเพราะเวลาสัมผัสทางน้ำยังเท่าเดิมอยู่ (J.Condren, 1990) ทำให้น้ำทิ้งมีค่าซีโอดีสูงขึ้น

และเมื่อพิจารณาค่าซีโอดีในถัง FBR พบว่า การกำจัดซีโอดีในระบบส่วนใหญ่จะเกิดในถัง FBR มากกว่าในถัง AMBF ซึ่งประสิทธิภาพในการกำจัดซีโอดีในถัง FBR มีค่าใกล้เคียงกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.6 แต่ในถัง AMBF ประสิทธิภาพในการกำจัดซีโอดีจะเริ่มลดลงตั้งแต่ชุดการทดลองที่ 4 แม้ว่าค่าซีโอดีเข้าถัง AMBF จะใกล้เคียงกับในชุดการทดลองที่ 3 ก็ตาม ซึ่งที่เป็นเช่นนี้ เพราะในชุดการทดลองที่ 4 ในถัง AMBF บริเวณชั้นน้ำเหนือตัวกลาง เริ่มมีจุลินทรีย์พวกเส้นใย (รูปที่ 4.7) ดังเช่น ในการทดลองที่ใช้อัตราการใช้ตัวกลางสารกรองในถัง AMBF ที่ 50% ต่อวัน แล้วเกิดการอุดตันในถัง AMBF (รูปที่ 4.8) ซึ่งในชุดการทดลองที่ 4 ยังไม่รุนแรงจนทำให้ระบบล้มเหลว แต่ทำให้การกำจัดซีโอดีมีประสิทธิภาพลดลง

รูปที่ 4.7 การเกิดจุลินทรีย์ชนิดเส้นใยในถัง AMBF ของชุดการทดลองที่ 4

รูปที่ 4.8 จุลินทรีย์ชนิดเส้นใยที่เกิดในชุดการทดลองที่ใช้อัตราการเวียนล้างสารกรองในถัง AMBF เท่ากับ 2 วัน ทำให้ระบบอุดตันและล้มเหลว

เมื่อพิจารณาการกำจัดซีไอดี ตามความลึกของตัวกลางสารกรอง ในถัง AMBF ที่แสดงในตารางที่ 4.4 พบว่าการย่อยสลายสารอินทรีย์เกิดขึ้นตลอดความลึกของชั้นตัวกลาง แต่ระหว่างจุดเก็บตัวอย่างที่ 6 และ 7 จะมีการย่อยสลายสารอินทรีย์ลดลง เมื่อเทียบกับระหว่างจุดเก็บตัวอย่างที่ 1 ถึง 6 เนื่องจากเป็นส่วนที่อยู่ใต้หัวเติมอากาศประกอบด้วย ค่าออกซิเจนละลาย และค่าไออาร์พี (รายละเอียดในหัวข้อ 4.4.7 และ 4.4.8) ยังบ่งชี้ว่าสภาพการย่อยสลายแบบใช้ออกซิเจน เกิดไม่สมบูรณ์ โดยค่าออกซิเจนละลายมีค่าต่ำกว่า 2.0 มก./ล. และ ค่าไออาร์พี มีค่าเป็นลบ

4.4.2 ค่าแอมโมเนีย, อินทรีย์ไนโตรเจนและค่าทีเคเอ็น (NH₃-N , Organic Nitrogen & TKN)

เป็นพารามิเตอร์หลักที่สำคัญในรายงานการวิจัยนี้ จากผลการทดลองสามารถสรุปค่าความเข้มข้นของแอมโมเนีย, อินทรีย์ไนโตรเจนและทีเคเอ็นในแต่ละตำแหน่ง ของระบบที่สถานะคงตัวในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 สรุปค่าแอมโมเนียอินทรีย์ไนโตรเจนและทีเคเอ็นในแต่ละตำแหน่งของระบบที่สถานะคงตัวและค่าประสิทธิภาพโดยรวมของระบบเฉพาะค่าแอมโมเนียและทีเคเอ็น (หน่วย; มก./ล.)

พารามิเตอร์	การทดลอง จุดที่	น้ำเสียเข้า (P.1)	ถัง FBR (P.2)	ถัง AMBF (P.3)	น้ำเสียออก (P.4)	ประสิทธิภาพ รวม (%)
แอมโมเนีย ⁽¹⁾	1	1.13	3.17	0.00	0.00	100.00
	2	1.55	5.36	0.28	0.00	100.00
	3	2.60	8.13	2.20	1.34	96.16
	4	1.08	18.89	13.20	12.50	72.07
อินทรีย์ ไนโตรเจน	1	14.33	1.00	0.50	0.33	97.70
	2	24.36	0.88	0.54	0.33	98.65
	3	32.78	0.79	0.62	0.49	98.51
	4	44.25	1.05	0.70	0.58	98.69
ทีเคเอ็น ⁽²⁾	1	15.46	3.50	0.50	0.33	97.87
	2	25.91	6.24	0.82	0.33	98.73
	3	35.37	8.91	2.81	1.83	94.83
	4	45.33	19.94	13.90	13.08	71.14

หมายเหตุ: (1) ประสิทธิภาพในการกำจัดแอมโมเนีย เท่ากับ ค่าแอมโมเนียเข้า (ค่าทีเคเอ็นน้ำเข้าลบด้วยอินทรีย์ไนโตรเจน น้ำออก) เทียบกับ ค่าแอมโมเนียในน้ำเสียออก

(2) ประสิทธิภาพในการกำจัดทีเคเอ็น เท่ากับ ค่าทีเคเอ็นน้ำเสียเข้า เทียบกับ ค่าทีเคเอ็นน้ำเสียออก

โดยในการทดลองนี้ ใช้ยูเรีย ($(\text{NH}_2)_2\text{CO}$) เป็นแหล่งไนโตรเจน สำหรับน้ำเสียสังเคราะห์ ทำให้ในน้ำเสียสังเคราะห์มีค่าไนโตรเจนอยู่ในรูปของสารอินทรีย์ไนโตรเจนเป็นส่วนใหญ่ และ ส่วนน้อยเป็นแอมโมเนียแต่เมื่อน้ำเสียผ่านถัง FBR แล้ว สารอินทรีย์ไนโตรเจน จะเปลี่ยนเป็นแอมโมเนียเกือบทั้งหมด

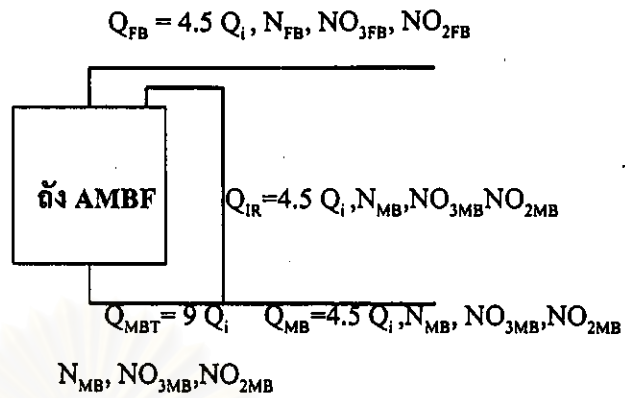
ประสิทธิภาพในการกำจัดแอมโมเนียไนโตรเจนโดยรวม เหตุที่ใช้ค่าแอมโมเนียเข้า โดยการนำค่าที่เคเอ็นน้ำเสียเข้าลบด้วยค่าสารอินทรีย์ไนโตรเจนในน้ำออก เนื่องจากที่เคเอ็นที่เข้าสู่ระบบมาจากยูเรียที่เป็นสารอินทรีย์ไนโตรเจน เมื่อเข้าสู่ระบบจะเปลี่ยนเป็นแอมโมเนียเกือบทั้งหมด เนื่องจากจุลินทรีย์เฮเทอโรโทรบ ซึ่งที่เหลือจะเป็นค่าสารอินทรีย์ไนโตรเจนประมาณ 1.0 มก./ล. ในน้ำออกจากถัง FBR นั่นคือ ค่าแอมโมเนียเข้าสู่ระบบ และจากตารางที่ 4.7 พบว่า ประสิทธิภาพในการกำจัดแอมโมเนียจะมีค่าลดลงผกผันกับค่าความแอมโมเนียเข้าระบบที่มากขึ้น โดยเฉพาะในชุดการทดลองที่ 4 ค่าแอมโมเนียในน้ำเสียออกมีค่าสูงถึง 12.50 มก./ล. แสดงว่ากระบวนการไนตริฟิเคชันเกิดไม่สมบูรณ์ ขณะที่ชุดการทดลองที่ 1 ถึง 3 เกิดไนตริฟิเคชันเกือบสมบูรณ์

โดยกระบวนการไนตริฟิเคชัน จะเกิดขึ้นเฉพาะในถัง AMBF ที่มีการเติมอากาศเท่านั้น ดังนั้นการจะหาอัตราการเกิดไนตริฟิเคชันที่เกิดขึ้น โดยไม่รวมผลของการใช้แอมโมเนียเป็นอาหารเสริมในการสร้างเซลล์จะสามารถหาได้ในถัง AMBF ส่วนในถัง FBR ไม่มีการเติมอากาศดังนั้นกระบวนการไนตริฟิเคชันจึงไม่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน

4.4.2.1 ประสิทธิภาพในการกำจัดแอมโมเนียในถัง AMBF

ประสิทธิภาพในการกำจัดแอมโมเนียในถัง AMBF จะขึ้นอยู่กับอัตราการเกิดไนตริฟิเคชันเป็นสำคัญ หรือ อาจกล่าวได้ว่าค่าแอมโมเนียที่ลดลงในถัง AMBF จะเกิดจากกระบวนการไนตริฟิเคชันเท่านั้น

พิจารณารูปที่ 4.9 ซึ่งได้ทำการแยกส่วนถัง AMBF ออกจากระบบ เพื่อหาประสิทธิภาพในการกำจัดแอมโมเนีย

รูปที่ 4.9 การแยกส่วนถัง AMBF ออกจากระบบรวมเพื่อหาประสิทธิภาพในการกำจัดแอมโมเนีย

ค่าแอมโมเนียที่ลดลงในถัง AMBF ซึ่งเกิดจากระบวนการไนตริฟิเคชันรวมถึงการนำไปสร้างเซลล์ หาได้จากสมการดังนี้

$$N = (N_{FB} + N_{MB}) / 2 - N_{MB} \dots\dots\dots(4.1)$$

- โดยที่ N = ความเข้มข้นของแอมโมเนียที่ลดลง (มก./ล.)
- N_{FB} = ความเข้มข้นของแอมโมเนียจากถัง FBR (มก./ล.)
- N_{MB} = ความเข้มข้นของแอมโมเนียที่ออกจากถัง AMBF (มก./ล.)

จากสมการที่ 4.1 สามารถสรุปค่าประสิทธิภาพในการกำจัดแอมโมเนียได้ ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 สรุปค่าประสิทธิภาพในการกำจัดแอมโมเนียในถัง AMBF (หน่วย ; มก./ล.)

ชุดการทดลองที่	N_{FB}	N_{MB}	N	ประสิทธิภาพ (%)
1	3.17	0.00	1.59	100.00
2	5.36	0.00	2.68	100.00
3	8.13	1.34	3.40	71.70
4	18.89	12.50	3.20	20.36

จากตารางที่ 4.8 จะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพในการกำจัดแอมโมเนียจะลดลงผกผันกับค่าแอมโมเนียที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในชุดการทดลองที่ 4 ประสิทธิภาพลดลงอย่างมาก ซึ่งจะเนื่องมาจากปัจจัยทางด้านค่าภาระบรรทุกทางอินทรีย์ (Organic Loading) สูงไป ทำให้จุลินทรีย์ชนิดออกโตโทรบไม่สามารถเจริญเติบโตเพิ่มจำนวนเพื่อกำจัดแอมโมเนียได้ แต่ในขณะเดียวกันพวกเฮเทอโรโทรบกลับเจริญเติบโตได้ดี ซึ่งจากการสังเกตในชุดการทดลองที่ 4 ในถัง AMBF จะมีพวกจุลินทรีย์ชนิดเส้นใยเป็นจำนวนมาก

4.4.2.2 อัตราการเกิดไนตริฟิเคชันในถัง AMBF

ในหัวข้อ 4.4.2.1 ที่เกี่ยวกับการกำจัดแอมโมเนียจะแปรผันตรงกับอัตราการเกิดไนตริฟิเคชัน แต่ไม่ได้เป็นค่าเดียวกันเนื่องจากการใช้แอมโมเนียเป็นอาหารเสริมในการสร้างเซลล์ (Assimilation) ดังนั้น อัตราการเกิดไนตริฟิเคชัน หากทำได้จากแอมโมเนียที่เปลี่ยนเป็นไนเตรทและไนเตรทเท่านั้น

ตารางที่ 4.9 เป็นค่าแอมโมเนีย, ไนเตรท และไนไตรท์ของทั้งน้ำเข้าและน้ำออกจากถัง AMBF โดยรวมถึงน้ำเวียนภายในถัง AMBF เพื่อหาการเกิดไนตริฟิเคชัน และเมื่อพิจารณาจากรูปที่ 4.9 ประกอบด้วย การเกิดไนตริฟิเคชันหาได้จากสมการโดยสมมุติมวลรอบถัง AMBF ดังนี้

$$NI = (N_{FB} + N_{MB})/2 - N_{MB} - \{(TIN_{FB} + TIN_{MB})/2 - TIN_{MB}\} \quad \dots (4.2)$$

และ

$$AS = (TIN_{FB} + TIN_{MB})/2 - TIN_{MB} \quad \dots (4.3)$$

โดยที่ NI = การเกิดไนตริฟิเคชัน (มก./ล.)

AS = การสร้างเซลล์ใหม่ (มก./ล.)

TIN_{FB} = ค่านินทรีย์ไนโตรเจนทั้งหมดจากถัง FBR

(Total Inorganic Nitrogen)

= $N_{FB} + NO_{3FB} + NO_{2FB}$ (มก./ล.)

$N_{FB}, NO_{3FB}, NO_{2FB}$ = ความเข้มข้นแอมโมเนีย, ไนเตรท, ไนไตรท์จากถัง FBR (มก./ล.)

$N_{MB}, NO_{3MB}, NO_{2MB}$ = ความเข้มข้นแอมโมเนีย, ไนเตรท, ไนไตรท์จากถัง AMBF (มก./ล.)

ตารางที่ 4.9 ค่าแอมโมเนีย, ไนเตรทและไนไตรท์รอบถัง AMBF (หน่วย; มก./ล.)

การทดลอง ชุดที่	N_{FB}	N_{MB}	NO_{3FB}	NO_{2FB}	NO_{3MB}	NO_{2MB}	TIN_{FB}	TIN_{MB}
1	2.60	0.00	0.00	0.00	2.44	0.00	2.60	2.44
2	5.01	0.00	0.00	0.00	4.00	0.01	5.01	4.01
3	8.13	1.34	0.00	0.00	4.86	0.28	8.13	6.48
4	18.89	12.50	0.00	0.00	2.61	0.26	18.89	15.37

จากตารางที่ 4.9 และสมการที่ 4.2 และ 4.3 จะเกิดการเกิดกระบวนการไนตริฟิเคชันและการสร้างเซลล์ ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 การเกิดกระบวนการไนตริฟิเคชันและการสร้างเซลล์ใหม่ (หน่วย; มก./ล.)

การทดลองชุดที่	NI	NI (มก./วัน)	AS	AS (มก./วัน)
1	1.22	2,086.2	0.08	136.8
2	2.01	3,437.1	0.50	855.0
3	2.57	4,394.7	0.83	1,419.3
4	1.44	2,462.4	1.76	3,009.6

จากตารางที่ 4.10 จะพบว่าเกิดการเกิดไนตริฟิเคชันจะเพิ่มขึ้นจากชุดการทดลองที่ 1 ไปสูงสุดที่ชุดการทดลองที่ 3 และลดลงอย่างมากในชุดการทดลองที่ 4 ขณะเดียวกันการสร้างเซลล์ใหม่จะมีการเพิ่มขึ้นตามค่าแอมโมเนียไนโตรเจนเข้าที่เพิ่มขึ้น ซึ่งการที่ไนตริฟิเคชันลดลงมากในชุดการทดลองที่ 4 เนื่องจากการเกิดจุลินทรีย์เส้นใยที่เป็นพวกเฮเทอโรโทรบคั่งที่กล่าวในหัวข้อ 4.4.2.1 และค่าออกซิเจนละลายในน้ำไม่เพียงพอเนื่องจากข้อจำกัดของถัง AMBF

เมื่อนำผลจากตารางที่ 4.10 มาคำนวณหาค่าอัตราไนโตรเจนฟิกเซชัน จะได้ว่า อัตราไนโตรเจนฟิกเซชันอยู่ระหว่าง 0.070 ถึง 0.146 กก. $\text{NH}_4^+ - \text{N}/\text{m}^3$. (ตัวกลาง) - วัน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลรายงานวิจัยที่ผ่านมา (หัวข้อ 2.4) พบว่าจะมีค่าต่ำกว่าในรายงานที่มีค่าตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.5 กก. $\text{NH}_4^+ - \text{N}/\text{m}^3$ - วัน ทั้งนี้ที่แตกต่างกัน มาจากค่าอัตราส่วนระหว่างซีโอดีต่อไนโตรเจนที่ไม่เท่ากัน

แต่เมื่อพิจารณาถึงปริมาณแอมโมเนียที่ออกจากระบบในชุดการทดลองที่ 1 ถึง 3 มีค่าตั้งแต่ 0.00 ถึง 1.34 มก./ล. ในขณะที่ที่เคเอ็นเข้าระบบตั้งแต่ 15 ถึง 25 มก./ล. อาจถือว่าสามารถออกซีไดซ์แอมโมเนียไนโตรเจนได้เป็นอย่างดี ยกเว้นในชุดการทดลองที่ 4 ที่ค่าที่เคเอ็นเข้า 45 มก./ล. และค่าแอมโมเนียน้ำออก 12.50 มก./ล. ที่ประสิทธิภาพในการออกซีไดซ์แอมโมเนียไม่สูงซึ่งมาจากข้อจำกัดของถัง AMBF ไม่สามารถรองรับค่าการระบรทุกอินทรีย์สูงได้ และค่าออกซิเจนละลายไม่สูงเพียงพอเนื่องจากข้อจำกัดทางถัง AMBF และต้องควบคุมไม่ให้เกิน 2.0 มก./ล. ในน้ำออก (เพราะต้องไปผ่านกระบวนการไนโตรฟิกเซชันอีกครั้ง)

4.4.2.3 การใช้แอมโมเนียเป็นอาหารเสริมในการสร้างเซลล์ (Assimilation)

เนื่องจากระบบมีทั้งถัง FBR และถัง AMBF ดังนั้นจึงแยกคิดเป็นแต่ละถังดังนี้

ถัง AMBF ดังแสดงข้อมูลไว้ในตารางที่ 4.10 ในช่อง AS พบว่าเมื่อค่าแอมโมเนียเข้าระบบสูงขึ้น การนำแอมโมเนียไปใช้เป็นอาหารเสริมในการสร้างเซลล์จะเพิ่มสูงตาม โดยเฉพาะในชุดการทดลองที่ 4 ที่การนำแอมโมเนียไปใช้สร้างเซลล์ สูงกว่าการเกิดกระบวนการไนโตรฟิกเซชันเสียอีก ทั้งนี้เนื่องจากการที่จุลินทรีย์พวกออกโตโทรบชนิดไนโตรไฟอิงมีน้อยนั่นเอง โดยพวกเฮเทอโรโทรบก็ยังใช้แอมโมเนียในการสร้างเซลล์ใหม่ และเมื่อเปรียบเทียบร่วมกับการกำจัดซีโอดีในถัง AMBF ด้วยแล้วได้จากสมการที่ 4.4 ดังนี้

$$S = (S_{\text{FB}} + S_{\text{MB}}) / 2 - S_{\text{MB}} \quad \dots\dots\dots(4.4)$$

โดยที่ S = การกำจัดซีโอดีในถัง AMBF (มก./ล.)

S_{FB} = ค่าซีโอดีจากถัง FBR (มก./ล.)

S_{MB} = ค่าซีโอดีจากถัง AMBF (มก./ล.)

สามารถแสดงการกำจัดซีโอดี และอัตราส่วนการใช้ซีโอดีต่อแอมโมเนียในถัง AMBF ได้ ในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 การกำจัดซีโอดีและอัตราส่วนการใช้ซีโอดีต่อการใช้แอมโมเนียในการสร้างเซลล์ในถัง AMBF (หน่วย ; มก./ล.)

การทดลองชุดที่	S _{FB}	S _{MB}	S	S (มก./วัน)	AS	S: AS
1	20.20	7.93	6.14	10,499.4	0.09	100: 1.47
2	34.05	11.20	11.43	19,545.3	0.68	100: 5.95
3	52.45	15.00	18.73	32,028.3	0.83	100: 4.43
4	57.55	22.30	17.63	30,147.3	1.73	100: 9.98

จากข้อมูลในตารางที่ 4.11 ค่าอัตราส่วนของกำจัดซีโอดีต่อการใช้แอมโมเนีย ในการสร้างเซลล์มีค่าตั้งแต่ 100 ต่อ 1.47 ถึง 9.98 เนื่องจากในชุดการทดลองที่ 1 ที่มีการใช้แอมโมเนีย น้อย เกิดจากการที่ค่าซีโอดีเข้าต่ำและเกิดไนตริฟิเคชันสมบูรณ์ ส่วนในชุดการทดลองที่ 2 และ 3 มีค่าใกล้เคียง และสอดคล้องกับทางทฤษฎีที่ใช้ค่าอัตราส่วน 100:5 แต่ในการทดลองชุดที่ 4 กลับมีค่าอัตราส่วนขึ้นสูงถึง 10 เกิดจากการดูดซึมแอมโมเนียเข้าไปทั้งสร้างเซลล์ และเก็บสำรองในเซลล์ ซึ่งเซลล์เหล่านี้จะหลุดออกไปตอนทำการล้างตัวกลางเป็นจำนวนมาก ทำให้ค่าอัตราส่วนมีค่าสูง

ถึง FBR ในถัง FBR ไม่มีการเติมอากาศ ดังนั้นกระบวนการไนตริฟิเคชันจะไม่เกิดในถังนี้ แต่ยังมีการใช้แอมโมเนียในการสร้างเซลล์ใหม่อีก ดังนั้นจึงคิดเฉพาะค่าแอมโมเนียที่ลดลงในถัง FBR เท่านั้น โดยมีสมมติฐานที่ว่าค่าอินทรีย์ในโตรเจนเข้าถังที่ลดลงจะเปลี่ยนเป็นแอมโมเนียทั้งหมด ดังนั้นจะคำนวณจะได้ตามสมการที่ 4.5

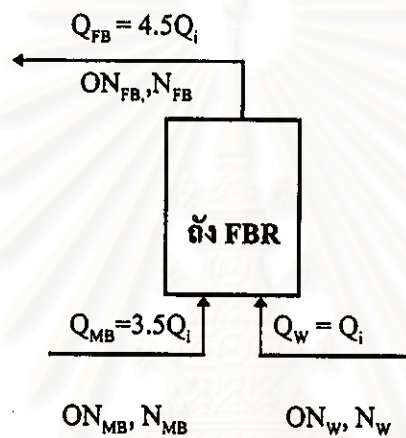
$$AS_{FB} = (ON_W + 3.5 ON_{MB})/4.5 - ON_{FB} + (N_W + 3.5N_{MB})/4.5 - N_{FB} \dots (4.5)$$

โดยที่ AS_{FB} = ค่าแอมโมเนียที่ถูกนำไปใช้สร้างเซลล์ใหม่ (มก./ล.)

ON_w, ON_{MB}, ON_{FB} = ค่าอินทรีย์ไนโตรเจนในน้ำเสียสังเคราะห์, ถัง AMBF และถัง FBR (มก./ล.)

N_w, N_{MB}, N_{FB} = ค่าแอมโมเนียไนโตรเจนในน้ำเสียสังเคราะห์, ถัง AMBF และถัง FBR (มก./ล.)

ดังแสดงการแยกถัง FBR ออกจากระบบเพื่อหาการใช้แอมโมเนีย ดังรูปที่ 4.10 และแสดงผลในตารางที่ 4.12

รูปที่ 4.10 การแยกส่วนถัง FBR ออกจากระบบเพื่อหาการใช้แอมโมเนีย

ตารางที่ 4.12 การใช้แอมโมเนียในการสร้างเซลล์ในถัง FBR (หน่วย; มก./ล.)

การทดลอง ชุดที่	ON_w	ON_{FB}	ON_{MB}	N_w	N_{FB}	N_{MB}	AS_{FB}	AS_{FB} (มก./วัน)
1	14.33	1.00	0.33	1.13	2.60	0.00	0.09	76.95
2	24.36	0.88	0.33	1.55	5.01	0.00	0.12	102.60
3	32.78	0.79	0.49	2.60	8.13	1.34	0.37	316.35
4	44.25	1.05	0.58	1.08	18.89	12.50	0.31	265.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า การใช้แอมโมเนียในการสร้างเซลล์ในถัง FBR จะเพิ่ม

ขึ้นตามค่าแอมโมเนียเข้าถัง FBR และสูงสุดที่ชุดการทดลองที่ 3 และเมื่อเทียบกับการใช้แอมโมเนียในการสร้างเซลล์ในถัง AMBF จากตารางที่ 4.11 พบว่า ในถัง FBR การเกิดปฏิกิริยาจะเป็น แอนออกซิก-แอนแอโรบิก (Anoxic-Anaerobic) ซึ่งจะมีการใช้ในโตรเจนในการสร้างเซลล์ใหม่น้อยกว่าในกระบวนการแอโรบิก (Aerobic) ตั้งแต่ 100 ถึง 190 เท่า

และเมื่อคิดเปรียบเทียบกับค่ากำจัดซีโอดีในถัง FBR ด้วยแล้ว จะได้จากสมการที่ 4.6 ดังนี้

$$S' = (S_w + 3.5 S_{MB})/4.5 - S_{FB} \quad \text{.....(4.6)}$$

โดยที่ $S' =$ การกำจัดซีโอดีในถัง FBR (มก./ล.)

$S_w =$ ค่าซีโอดีในน้ำเสียสังเคราะห์ (มก./ล.)

$S_{MB} =$ ค่าซีโอดีออกจากถัง AMBF (มก./ล.)

$S_{FB} =$ ค่าซีโอดีออกจากถัง FBR (มก./ล.)

โดยสามารถแสดงผลการกำจัดซีโอดีในถัง FBR และอัตราส่วนการใช้ซีโอดีต่อแอมโมเนียได้ในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 การกำจัดซีโอดีในถัง FBR และอัตราส่วนการใช้ซีโอดีต่อแอมโมเนีย (หน่วย:มก./ล.)

การทดลองชุดที่	S_w	S_{FB}	S_{MB}	S'	S' (มก./วัน)	AS_{FB}	$S' : AS_{FB}$
1	163.10	20.20	7.93	22.21	18,989.6	0.09	100: 0.41
2	266.75	34.05	11.20	33.94	29,018.7	0.12	100: 0.35
3	375.15	52.45	15.00	42.58	36,405.9	0.37	100: 0.87
4	492.10	57.55	22.30	69.15	59,123.3	0.31	100: 0.45

จากข้อมูลในตารางที่ 4.13 อัตราส่วนของการกำจัดซีโอดีต่อการใช้แอมโมเนียในการสร้างเซลล์มีค่าตั้งแต่ 100 ต่อ 0.35 ถึง 0.87 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับในถัง AMBF พบว่ามีค่าน้อยกว่าในการใช้แอมโมเนียในถัง AMBF มาก ด้วยเหตุผลเดียวกับการใช้แอมโมเนียในการสร้างเซลล์ใหม่

ซึ่งเมื่อพิจารณาการกำจัดแอมโมเนีย, อินทรีย์ไนโตรเจนและทีเคเอ็นตามลำดับความลึกในถัง AMBF ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.4 พบว่าการกำจัดค่าแอมโมเนีย, อินทรีย์ไนโตรเจนและค่าทีเคเอ็นเกิดขึ้นตลอดความลึกของชั้นตัวกลาง โดยเฉพาะในจุดเก็บตัวอย่างที่ 1 ถึง 4 จะมีการย่อยสลายที่สูงกว่าในจุดเก็บที่ 4 ถึง 7 แสดงให้เห็นว่าปฏิกิริยาส่วนใหญ่เกิดขึ้นในชั้นน้ำและชั้นบนของตัวกลาง

4.4.3 ค่าไนเตรทและไนไตรท์ ($\text{NO}_3^- - \text{N}$ & $\text{NO}_2^- - \text{N}$)

ค่าไนเตรทและไนไตรท์เป็นพารามิเตอร์ที่สำคัญอีกตัวหนึ่งที่จะบ่งชี้ถึงสภาพการเกิดกระบวนการไนตริฟิเคชัน และดีไนตริฟิเคชัน สามารถสรุปค่าความเข้มข้นของไนเตรทและไนไตรท์ ในแต่ละตำแหน่งของระบบที่สภาวะคงตัวได้ในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 สรุปค่าไนเตรท ไนไตรท์ในแต่ละตำแหน่งของระบบที่สภาวะคงตัว (หน่วย ; มก./ล.)

พารามิเตอร์	การทดลอง ชุดที่	น้ำเสียเข้า (P.1)	ถัง FBR (P.2)	ถัง AMBF (P.3)	น้ำเสียออก (P.4)
ไนเตรท	1	0.00	0.00	2.26	2.44
	2	0.08	0.00	3.60	4.00
	3	0.19	0.00	4.28	4.86
	4	0.11	0.00	2.23	2.61
ไนไตรท์	1	0.00	0.00	0.18	0.00
	2	0.02	0.00	0.25	0.01
	3	0.01	0.00	0.34	0.28
	4	0.00	0.00	0.30	0.26

จากตารางที่ 4.14 เมื่อพิจารณาค่าไนโตรเจนในน้ำเสียออก จะเห็นได้ว่ายังมีไนโตรเจนเหลือในชุดการทดลองที่ 3 และ 4 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเกิดไนตริฟิเคชันที่ไม่สมบูรณ์ (Incompleted Nitrification) อันเนื่องมาจากมีค่าการระบรทุกทางอินทรีย์สูงและมีระยะเวลาเก็บกักต่ำ

ส่วนในน้ำเสียจากถัง FBR ค่าไนเตรทและไนไตรท์ มีค่าเป็นศูนย์แสดงให้เห็นว่าการเกิดดีไนตริฟิเคชัน ในถัง FBR เกิดอย่างสมบูรณ์ในทุกชุดการทดลอง ทำให้ต้องเพิ่มการทดลองชุดที่ 5 ที่ทำการลดปริมาณสารตัวกลางในถัง FBR ลงจนเกิดสภาพดีไนตริฟิเคชันไม่สมบูรณ์ขึ้น(เกิดไนเตรทและไนไตรท์ออกมาในน้ำจากถัง FBR) ดังแสดงในตารางที่ 4.15

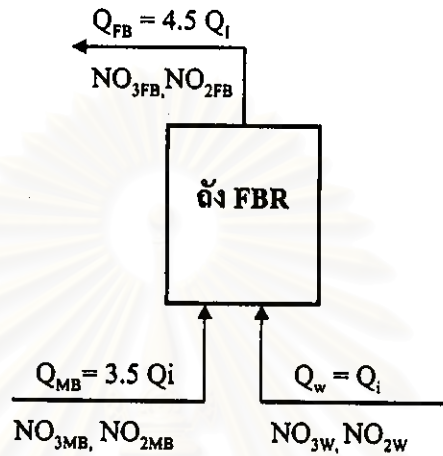
ตารางที่ 4.15 ค่าระดับและร้อยละของตัวกลางในถัง FBRเมื่อเทียบกับการทดลองชุดที่ 2 ในรูปของไนเตรทและไนไตรท์ (หน่วย; มก./ล.)

พารามิเตอร์	ระดับของตัวกลาง, ซม. (เทียบกับการทดลองที่ 2)	น้ำเสียเข้า (P.1)	ถัง FBR (P.2)	น้ำเสียออก (P.4)
ไนเตรท	57.5 (75%)	0.10	0.01	4.71
	35.0 (50%)	0.07	0.00	4.51
	17.5 (25%)	0.09	0.00	4.24
	8.75 (12.5%)	0.13	0.93	4.69
	0.00 (0%)	0.09	2.87	5.42
ไนไตรท์	57.5 (75%)	0.02	0.01	0.23
	35.0 (50%)	0.01	0.00	0.25
	17.5 (25%)	0.02	0.00	0.12
	8.75 (12.5%)	0.01	0.21	0.27
	0.00 (0%)	0.01	0.14	0.36

ประสิทธิภาพในการกำจัดไนเตรทและไนไตรท์ จะขึ้นอยู่กับอัตราการเกิดดีไนตริฟิเคชันในระบบเป็นสำคัญ ซึ่งในการทดลองนี้จะเกิดเฉพาะในถัง FBR เนื่องจากมีสภาพไร้อากาศ (Anoxic) ส่วนในถัง AMBF ปฏิกริยาจะไม่เกิดเพราะมีการให้อากาศแก่ระบบตลอดเวลา

4.4.3.1 อัตราเกิดดีไนตริฟิเคชันในถัง FBR

เมื่อพิจารณารูปที่ 4.11 ซึ่งได้ทำการแยกส่วนถัง FBR ออกจากระบบรวมเพื่อหาอัตราการเกิดดีไนตริฟิเคชัน

รูปที่ 4.11 แสดงการแยกส่วนถัง FBR ออกจากระบบรวมเพื่อหาอัตราการเกิดดีไนตริฟิเคชันในถัง FBR

ในการหาอัตราการเกิดดีไนตริฟิเคชันใช้สมมติฐานที่ว่า จุลินทรีย์ใช้ไนเตรทและไนเตรท์เป็นแหล่งของออกซิเจนในการย่อยสารอินทรีย์คาร์บอน ดังนั้นการเกิดดีไนตริฟิเคชัน หาได้จากสมการที่ 4.7 ดังนี้

$$DN = (NO_{3W} + 3.5NO_{3MB})/4.5 + (NO_{2W} + 3.5 NO_{2MB})/4.5 - NO_{3FB} - NO_{2FB} \dots\dots\dots(4.7)$$

โดยที่ DN = การเกิดดีไนตริฟิเคชัน (มก./ล.)

สามารถสรุปไว้ในตารางที่ 4.16 ดังนี้

ตารางที่ 4.16 การเกิดดีไนตริฟิเคชันในถัง FBR (หน่วย; มก./ล.)

การทดลอง ชุดที่	NO _{3w}	NO _{3MB}	NO _{2w}	NO _{2MB}	NO _{3FB}	NO _{2FB}	DN	DN (มก./วัน)
1	0.00	2.44	0.00	0.00	0.00	0.00	1.90	1,624.50
2	0.08	4.00	0.02	0.01	0.00	0.00	3.14	2,684.70
3	0.19	4.86	0.01	0.28	0.00	0.00	4.04	3,454.20
4	0.11	2.61	0.00	0.26	0.00	0.00	2.26	1,932.30

จากตารางที่ 4.16 พบว่าการเกิดดีไนตริฟิเคชัน จะมีค่าตั้งแต่ 1.90 ถึง 4.04 มก. (NO_x - N)/ล. หรือคิดเป็นค่าการระบรทุกของดีไนตริฟิเคชันตั้งแต่ 1.94 ถึง 4.13 กก. (NO_x - N)/ลบ.ม. (ตัวกลาง) - วัน ขึ้นอยู่กับค่าไนเตรทและไนเตรทที่ออกมาจากกระบวนการไนตริฟิเคชันในถัง AMBF เป็นสำคัญ และเนื่องจากในทุกชุดการทดลองไม่เกิดการล้มเหลวของดีไนตริฟิเคชัน จึงทำการทดลองเพิ่มเป็นชุดที่ 5 โดยนำการทดลองในชุดที่ 2 มาเป็นต้นแบบเพื่อเปรียบเทียบ ทำการลดปริมาณตัวกลางในถัง FBR ตั้งแต่ร้อยละ 75, 50, 25, 12.5 และ 0 ดังแสดงผลสรุปไว้ในตารางที่ 4.15 แล้ว และจากสมการที่ 4.7 จะได้การเกิดดีไนตริฟิเคชัน ดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 การเกิดดีไนตริฟิเคชันในถัง FBR ที่ค่าระดับตัวกลางต่างกัน (หน่วย; มก./ล.)

ระดับตัวกลาง; ชม. (เทียบการ ทดลองชุดที่ 2)	NO _{3w}	NO _{3MB}	NO _{2w}	NO _{2MB}	NO _{3FB}	NO _{2FB}	DN	DN (มก./วัน)
70.0(100%)	0.08	4.00	0.02	0.01	0.00	0.00	3.14	2,684.70
57.5 (75%)	0.10	4.11	0.02	0.23	0.01	0.00	3.39	2,898.50
35.0 (50%)	0.07	4.01	0.01	0.25	0.00	0.00	3.33	2,847.20
17.5 (25%)	0.09	4.24	0.02	0.12	0.00	0.00	3.42	2,924.10
8.75 (12.5%)	0.13	4.69	0.01	0.27	0.93	0.21	2.75	2,351.30
0.00 (0%)	0.09	5.42	0.01	0.36	2.87	0.14	1.51	1,291.05

จากผลในตารางที่ 4.17 พบว่าในการทดลองที่ระดับต่ำกว่า 17.5 ซม. จะมีหลุดออกของไนเตรทและไนโตรที่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าระบบคิไนตริฟิเคชันล้มเหลว โดยที่ระดับ 17.5 ซม. ระบบยังสามารถกำจัดไนเตรทและไนโตรที่ได้อีก จึงเป็นจุดที่เกิดคิไนตริฟิเคชันสูงสุด คิดเป็นภาระบรรทุกของคิไนตริฟิเคชันเท่ากับ 13.99 กก. (NO_x - N)/ลบ.ม.-วัน เมื่อเปรียบเทียบกับรายงานที่มีผู้วิจัยไว้ (I. Coelho et al., 1992) ที่มีค่าสูงสุดที่ 8.6 กก. (NO₃ - N)/ลบ.ม. - วัน โดยใช้ถ่านกัมมันต์เป็นตัวกลางขนาด 1.69 มม. ซึ่งในการทดลองนี้ใช้แอนทราไซท์ขนาด 0.85 ± 0.05 มม. การที่มีขนาดเล็กกว่าทำให้มีพื้นที่ผิวต่อปริมาณสูงกว่าทำให้สามารถรับอัตราคิไนตริฟิเคชันได้สูงกว่าตามไปด้วย เพราะจุลินทรีย์เป็นแบบยึดเกาะที่ต้องการพื้นที่ผิวในการอาศัยเพื่อย่อยสลายสารอินทรีย์

การเกิดไนเตรทและไนโตรที่ตามระดับความลึกในถัง AMBF ดังแสดงในตารางที่ 4.3 ผลการเกิดไนเตรทและไนโตรที่คล้ายกับการลดลงของแอมโมเนียในถัง AMBF โดยจุดเก็บที่ 1 ถึง 4 จะมีการเกิดไนเตรทและไนโตรที่ในอัตราสูงกว่าในจุดเก็บที่ 4 ถึง 7 แสดงให้เห็นว่าไนตริฟิเคชันเกิดในส่วนบนของตัวกลางมากกว่าในส่วนล่างของตัวกลาง

4.4.4 ค่าไนโตรเจนรวม (TN)

ค่าไนโตรเจนรวมเป็นค่าที่บอกให้ทราบถึงสารประกอบไนโตรเจนทุกชนิด ที่บอกได้ถึงประสิทธิภาพในการกำจัดไนโตรเจน สามารถสรุปค่าไนโตรเจนรวม ในแต่ละตำแหน่งของระบบที่สภาวะคงตัวได้ ในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 สรุปค่าไนโตรเจนรวมในแต่ละตำแหน่งของระบบที่สภาวะคงตัวและประสิทธิภาพโดยรวม (หน่วย; มก./ล.)

การทดลอง ชุดที่	น้ำเสียเข้า	ถัง FBR	ถัง AMBF	น้ำเสียออก	ประสิทธิภาพ (%)
1	15.47	3.59	2.93	2.77	82.09
2	26.00	6.59	4.67	4.34	83.31
3	35.37	8.92	7.42	6.96	80.32
4	45.45	19.94	16.43	15.95	64.91

จากตารางที่ 4.8 พบว่าประสิทธิภาพในการกำจัดไนโตรเจนในชุดการทดลองที่ 1 ถึง 3 มีประสิทธิภาพใกล้เคียงกัน (ประมาณ 80%) แต่ในชุดการทดลองที่ 4 ประสิทธิภาพลดลงไปมาก ที่เกิดจากในถัง AMBF มีจุลินทรีย์ชนิดเฮเทอโรโทรบ มากกว่าพวกออโตโทรบ ทำให้การกำจัดแอมโมเนียไม่เกิดขึ้น แต่มีการกำจัดพวกสารอินทรีย์คาร์บอนแทน ทำให้ประสิทธิภาพลดลง

และข้อมูลการกำจัดไนโตรเจนรวมตามระดับความลึกในถัง AMBF ในตารางที่ 4.4 พบว่าคล้ายกับการกำจัดที่เคเอ็น คือ การกำจัดส่วนใหญ่จะเกิดในจุดเก็บที่ 1 ถึง จุดเก็บที่ 4 ซึ่งการกำจัดไนโตรเจนรวมในถัง AMBF จะเป็นการสะสมไปใช้ในการสร้างเซลล์ เพราะในกระบวนการไนตริฟิเคชันเป็นการเปลี่ยนรูปของไนโตรเจนจากแอมโมเนียไปเป็นไนเตรทและไนไตรท์เท่านั้น ไม่มีกำจัดไนโตรเจนรวมออกไปแต่อย่างใด

4.4.5 ค่าความเป็นด่าง (Alkalinity)

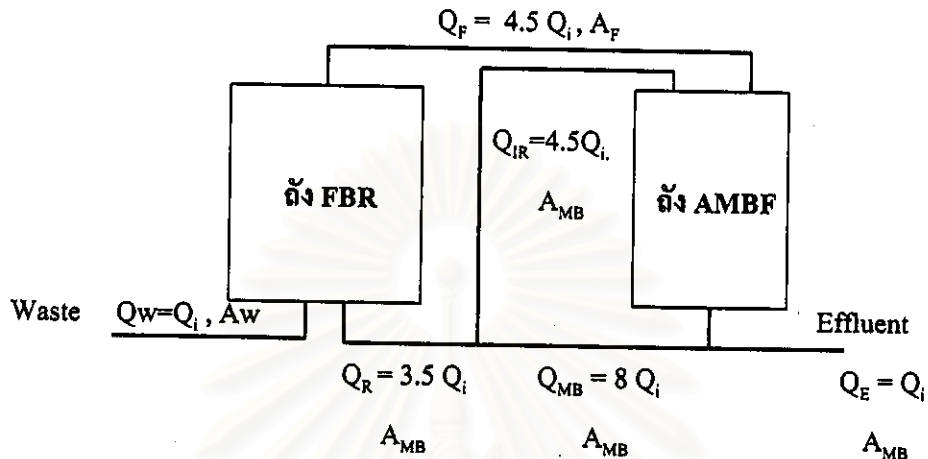
ในกระบวนการไนตริฟิเคชัน และดีไนตริฟิเคชัน ค่าความเป็นด่างจะเป็นตัวบอกการเกิดกระบวนการทั้งสองได้เป็นอย่างดี โดยสามารถสรุปค่าความเป็นด่างในแต่ละตำแหน่งของระบบที่สภาวะคงตัวได้ ในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 สรุปค่าความเป็นด่างในแต่ละตำแหน่งของระบบที่สภาวะคงตัว (หน่วย; มก./ด.)

การทดลองชุดที่	น้ำเสีย	ถัง FBR	ถัง AMBF	น้ำเสียออก
1	122.25	127.75	110.50	108.00
2	172.25	197.00	164.75	154.25
3	197.00	246.25	204.25	196.50
4	210.00	296.00	270.75	262.75

ในการทดลองนี้ ค่าความเป็นด่างจะได้รับการเติมโซเดียมไบคาร์บอเนต (NaHCO_3) ลงในน้ำเสียสังเคราะห์ ซึ่งความเป็นด่างในแต่ละชุดการทดลองของน้ำเสียสังเคราะห์ จะไม่เท่ากัน โดยให้มีความเป็นด่างพอเพียงที่จะเป็นบัฟเฟอร์แก่ระบบ เมื่อป้อนน้ำเสียเข้าระบบที่ถัง FBR และจากถัง FBR ไปยังถัง AMBF ก่อนออกเป็นน้ำทิ้ง ซึ่งแต่ละถัง มีการใช้น้ำเวียนกลับทำให้คำนวณค่า

ความเป็นด่างที่เข้าจริง จากรูปที่ 4.12 แสดงแผนผังของระบบเพื่อหาความเป็นด่างที่เกิดขึ้นและใช้ไปทั้งในถัง FBRและถัง AMBF

โดย A_w, A_f, A_{MB} = ค่าความเป็นด่างในน้ำเสียถังเกราะท์, ถัง FBRและถัง AMBFตามลำดับ (มก./ล.)

รูปที่ 4.12 แผนผังของระบบเพื่อหาความเป็นด่าง

โดยค่าความเป็นด่างที่จุดเข้าถัง FBRได้จากสมการที่ 4.8 และที่จุดเข้าถัง AMBFได้จากสมการที่ 4.9 ดังนี้

$$A_{IF} = (A_w + 3.5A_{MB})/4.5 \quad \dots\dots(4.8)$$

$$A_{IM} = (A_f + A_{MB})/2 \quad \dots\dots(4.9)$$

โดยที่ A_{IF}, A_{IM} = ค่าความเป็นด่างที่จุดเข้าจริงของถัง FBRและถัง AMBFตามลำดับ (มก./ล.)

ค่าความเป็นด่างเข้าจริงและค่าความเป็นด่างในน้ำออกของแต่ละถัง จะแสดงในตารางที่ 4.20 เพื่อคำนวณถึงการใช้และเกิดความเป็นด่างต่อไป

ตารางที่ 4.20 ค่าความเป็นด่างที่จุดเข้าและออกของถัง FBR และถัง AMBF (หน่วย; มก./ล.)

การทดลอง ชุดที่	น้ำเข้า ถัง FBR	น้ำออก ถัง FBR	ส่วนต่าง	น้ำเข้าถัง AMBF	น้ำออกถัง AMBF	ส่วนต่าง
1	111.94	127.75	15.81	118.38	109.00	9.38
2	164.70	193.70	29.00	178.12	162.54	15.58
3	200.61	240.65	40.04	220.25	199.85	20.40
4	254.36	285.86	31.50	274.31	262.75	11.56

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ค่าความเป็นด่างที่ลดลงในถัง AMBF ของกระบวนการไนตริฟิเคชัน เปรียบเทียบกับ ค่าแอมโมเนียที่ลดลงดังแสดงในตารางที่ 4.10 แล้วนั้น ความสัมพันธ์ของค่าความเป็นด่างที่ลดลงต่อการกำจัดไนโตรเจน 1 มก./ล. แสดงในตารางที่ 4.21 และค่าความเป็นด่างที่เพิ่มขึ้นในถัง FBR ของกระบวนการดีไนตริฟิเคชัน เปรียบเทียบกับค่าไนเตรทและไนไตรท์ที่ลดลงดังแสดงในตารางที่ 4.16 แล้วนั้น ความสัมพันธ์ของค่าความเป็นด่างที่เพิ่มต่อการกำจัดไนเตรทและไนไตรท์ 1 มก./ล. แสดงในตารางที่ 4.21 เช่นกัน

ตารางที่ 4.21 ค่าความเป็นด่างในกระบวนการไนตริฟิเคชัน (ถัง AMBF) และดีไนตริฟิเคชัน (ถัง FBR) ต่อการกำจัดแอมโมเนียและไนเตรท-ไนไตรท์ (หน่วย; มก./วัน)

การทดลอง ชุดที่	การเกิด ไนตริฟิเคชัน (ถัง AMBF)	การลดลง ของความ เป็นด่าง	เทียบต่อการ เกิดไนตริฟิเค ชัน	การเกิดดีไน- ตริฟิเคชัน (ถัง FBR)	การเพิ่มขึ้น ของความ เป็นด่าง	เทียบต่อการ เกิดดีไนตริฟิ เคชัน
1	2086.2	15971.4	7.68	1624.5	13517.6	8.32
2	3437.1	26641.8	7.75	2684.7	24795.0	9.24
3	4394.7	34884.0	7.94	3454.2	34234.2	9.91
4	2462.4	19767.6	8.02	1932.3	26932.5	13.94

จากข้อมูลในตารางที่ 4.21 พบว่า มีการใช้ความเป็นด่างในส่วนไนตริฟิเคชันในถัง AMBF มีค่าตั้งแต่ 7.67 ถึง 8.02 กรัม ต่อการออกซิไดซ์แอมโมเนีย 1 กรัม ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าทางทฤษฎีที่ใช้ความเป็นด่าง 7.14 กรัม ถือว่ามีค่าใกล้เคียงกัน ส่วนการเกิดสภาพด่างในส่วนดีไนตริฟิเคชัน ในถัง

FBR มีค่าตั้งแต่ 8.32 ถึง 13.94 กรัม ต่อการรีดิวซ์ไนเตรทและไนไตรท์ 1 กรัม ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าทางทฤษฎีที่เพิ่มเพียง 3.57 กรัม เป็นเช่นนี้เพราะสภาพในถัง FBR ที่ส่วนต้นจะเป็นสภาพแอนออกซิก แต่ส่วนท้ายจะเป็นสภาพแอนแอโรบิก ที่เกิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากการหมัก ทำให้ค่าความเป็นด่างเพิ่มสูงมาก โดยสังเกตได้จากค่าความเป็นกรดต่างที่ลดลงในน้ำที่ออกจากถัง FBR เป็นตัวบ่งชี้สภาพแอนแอโรบิกได้เป็นอย่างดี

4.4.6 ค่าความเป็นกรดต่าง (pH)

ค่าความเป็นกรดต่าง (พีเอช) ในการทดลองทั้ง 4 ชุด ที่สภาวะคงตัวสรุปในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ค่าพีเอชในตำแหน่งต่าง ๆ ของระบบที่สภาวะคงตัว

การทดลองชุดที่	น้ำเสียเข้า(P.1)	ถัง FBR(P.2)	ถัง AMBF(P.3)	น้ำเสียออก(P.4)
1	7.10	7.38	7.59	7.44
2	7.09	7.33	7.77	7.48
3	7.19	7.35	7.80	7.52
4	7.13	7.45	7.88	7.67

จากตารางที่ 4.22 ค่าพีเอชในน้ำเสียอยู่ระหว่าง 7.02 ถึง 7.19 เมื่อรวมกับน้ำเสียที่ออกจากถัง AMBF แล้วเข้าถัง FBR ออกจากถังมามีค่า 7.33 ถึง 7.45 พบว่ามีค่าสูงขึ้น เนื่องจากเกิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เป็นผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยาการหมักในกระบวนการแอนแอโรบิก ทำให้เกิดสภาพด่างไบคาร์บอเนตเพิ่มขึ้นทำให้ค่าพีเอชลดต่ำลง

เมื่อพิจารณาค่าพีเอชในถัง AMBF พบว่า ค่าพีเอชขึ้นไปสูงที่กลางถัง AMBF อันเนื่องมาจากเกิดการย่อยสลายสารอินทรีย์คาร์บอนที่ได้ดูดซึมไว้ ทำให้ค่าพีเอชสูงขึ้น ก่อนที่จะลดลงมาในจุดน้ำเสียออก อันเนื่องจากการเกิดไนตริฟิเคชันภายในถัง AMBF รวมทั้งยังแสดงให้เห็นว่าระบบมีบัฟเฟอร์เพียงพอ

4.4.7 ค่าออกซิเจนละลาย (DO.)

ค่าออกซิเจนละลาย ในการทดลองทั้ง 4 จุดที่สภาวะคงตัว สรุปในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ค่าออกซิเจนละลายในตำแหน่งต่าง ๆ ของระบบที่สภาวะคงตัว (หน่วย ; มก./ล.)

การทดลองจุดที่	น้ำเสียเข้า(P.1)	ถัง FBR(P.2)	ถัง AMBF(P.3)	น้ำเสียออก(P.4)
1	0.11	0.11	4.58	2.48
2	0.11	0.11	4.23	1.83
3	0.08	0.09	4.31	0.52
4	0.09	0.10	4.01	0.52

จากตารางที่ 4.23 ค่าออกซิเจนละลายในน้ำเสียออกมีค่าตั้งแต่ 0.52 ถึง 2.48 มก./ล. โดยที่ผู้วิจัยพยายามควบคุมให้ทุกชุดการทดลอง มีค่าออกซิเจนละลายในน้ำเสียออกมีค่าประมาณ 2.0 มก./ล. เนื่องจากน้ำเสียออกนี้จะถูกเวียนกลับเข้าถัง FBR เพื่อให้เกิดกระบวนการดีไนตริฟิเคชัน ที่จะต้องให้มีค่าออกซิเจนละลายน้ำต่ำ จะได้เกิดปฏิกิริยาสมบูรณ ในชุดการทดลองที่ 3 และ 4 ผู้วิจัยได้พยายามเพิ่มการให้อากาศแก่ถัง AMBF เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาไนตริฟิเคชันสมบูรณ แต่ถัง AMBF มีการสั้นมาก จนต้องปรับให้เต็มอากาศจนถึง AMBF ไม่เกิดการสั้น ทำให้ค่าออกซิเจนละลายที่จุดน้ำเสียออกไม่สูงเท่าที่ควร

สำหรับค่าออกซิเจนละลายจากถัง FBRในทุกชุดการทดลอง มีค่าระหว่าง 0.09 ถึง 0.11 มก./ล. แสดงให้เห็นว่าสภาพแอนออกซิก-แอนแอโรบิก เกิดค่อนข้างสมบูรณภายในถัง FBR ทำให้กระบวนการดีไนตริฟิเคชัน เกิดสมบูรณในทุกชุดการทดลอง

4.4.8 ค่าโออาร์พี (ORP; Oxidation-Reduction Potential)

ค่าโออาร์พี ในการทดลองทั้ง 4 จุดที่สภาวะคงตัว สรุปในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ค่าไออาร์พีในตำแหน่งต่าง ๆ ของระบบที่สภาวะคงตัว (หน่วย ; มิลลิโวลต์)

การทดลองชุดที่	น้ำเสียเข้า(P.1)	ถัง FBR(P.2)	ถัง AMBF(P.3)	น้ำเสียออก(P.4)
1	-135	-223	-62	53
2	-192	-224	-113	40
3	-203	-241	-138	28
4	-200	-258	-121	-31

ค่าไออาร์พีของน้ำจากถัง FBR มีค่าตั้งแต่ -224 ถึง -258 มิลลิโวลต์ แสดงให้เห็นว่า การย่อยสลายสารอินทรีย์เป็นแบบไร้ออกซิเจน ทั้งชนิดแอนอ็อกซิกและแอนแอโรบิกทำให้กระบวนการดีไนตริฟิเคชัน เกิดได้อย่างสมบูรณ์

ส่วนค่าไออาร์พีในน้ำเสียออก มีค่าตั้งแต่ -31 ถึง 53 มิลลิโวลต์ โดยในชุดการทดลองที่ 1 ถึง 3 ยังมีเป็นบวก แสดงให้เห็นว่า มีปฏิริยาออกซิเดชันเกิดขึ้นภายในถัง AMBF ทำให้เกิดการปฏิริยาไนตริฟิเคชันอย่างมีประสิทธิภาพสูง แต่ในชุดการทดลองที่ 4 ค่าไออาร์พีให้ค่าลบ แสดงว่าปฏิริยาออกซิเดชันเกิดขึ้นน้อย สอดคล้องกับผลการทดลองที่ทำให้การเกิดไนตริฟิเคชันไม่สมบูรณ์

4.4.9 ค่าอุณหภูมิ (Temperature)

ค่าอุณหภูมิในการทดลองทั้ง 4 ชุดที่สภาวะคงตัว สรุปในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ค่าอุณหภูมิในตำแหน่งต่าง ๆ ของระบบที่สภาวะคงตัว (หน่วย ; °ซ)

การทดลองชุดที่	น้ำเสียเข้า(P.1)	ถัง FBR(P.2)	ถัง AMBF(P.3)	น้ำเสียออก(P.4)
1	28.2	31.3	30.9	32.8
2	29.2	32.3	31.8	33.4
3	29.3	32.4	31.8	33.4
4	28.1	31.6	31.0	32.8

ค่าอุณหภูมิในน้ำเสียเข้าอยู่ระหว่าง 28.1 ถึง 29.3 °ซ ส่วนในถัง FBR , ถัง AMBF และน้ำเสียออกมีค่าสูงกว่าในน้ำเสียเข้ามาก เนื่องจากในถังน้ำเสียออกใช้เครื่องสูบน้ำแบบจุ่มได้น้ำ ซึ่งทำงานตลอด 24 ชม. ทุกวัน ทำให้เกิดความร้อนสะสมในน้ำเสียออก และเมื่อทำการสูบกกลับไปยังถังต่างๆ อุณหภูมิจึงสูงขึ้นกว่าสภาพอุณหภูมิปกติแล้วตกลงเมื่อเข้าถัง FBR และถัง AMBF ตามลำดับ

จากการที่ระบบทำงานในอุณหภูมิที่ใกล้เคียงกัน ทำให้ไม่สามารถสรุปได้ถึงว่าอุณหภูมิมิผลกระทบต่อการทำงานของระบบอย่างไรบ้าง

4.4.10 ค่าตะกอนแขวนลอย (Suspended Solid, SS)

ค่าตะกอนแขวนลอยในการทดลองทั้ง 4 ชุดที่สภาวะคงตัว สรุปในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ค่าตะกอนแขวนลอยจากถัง FBRและน้ำเสียออก ของระบบที่สภาวะคงตัว
(หน่วย ; มก./ล.)

การทดลองชุดที่	ถัง FBR(P.2)	น้ำเสียออก(P.4)
1	7.38	3.13
2	9.63	3.00
3	14.00	3.37
4	14.00	4.88

เมื่อพิจารณาข้อมูลค่าตะกอนแขวนลอยจากตารางที่ 4.26 แล้วพบว่าค่าตะกอนแขวนลอยที่ออกจากถัง FBR มีค่าเพิ่มขึ้นตามค่าภาระบรรทุกสารอินทรีย์ที่เพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่ามีปฏิกิริยาเกิดขึ้นภายในชั้นตัวกลางในถัง FBR โดยยังเป็นจุลินทรีย์ชนิดยีสต์เกาะที่ผิวของตัวกลาง ทำให้ค่าตะกอนแขวนลอยออกมาไม่สูง

ส่วนค่าตะกอนแขวนลอยจากน้ำที่ออกจากถัง AMBF พบว่ามีค่าต่ำมากแสดงให้เห็นว่าในถัง AMBF สามารถกรองจุลินทรีย์หรือตะกอนแขวนลอยไม่ให้หลุดออกมาในน้ำทิ้ง ทำให้ระบบนี้ไม่จำเป็นต้องมีถังตกตะกอน ซึ่งเป็นข้อดีของระบบนี้

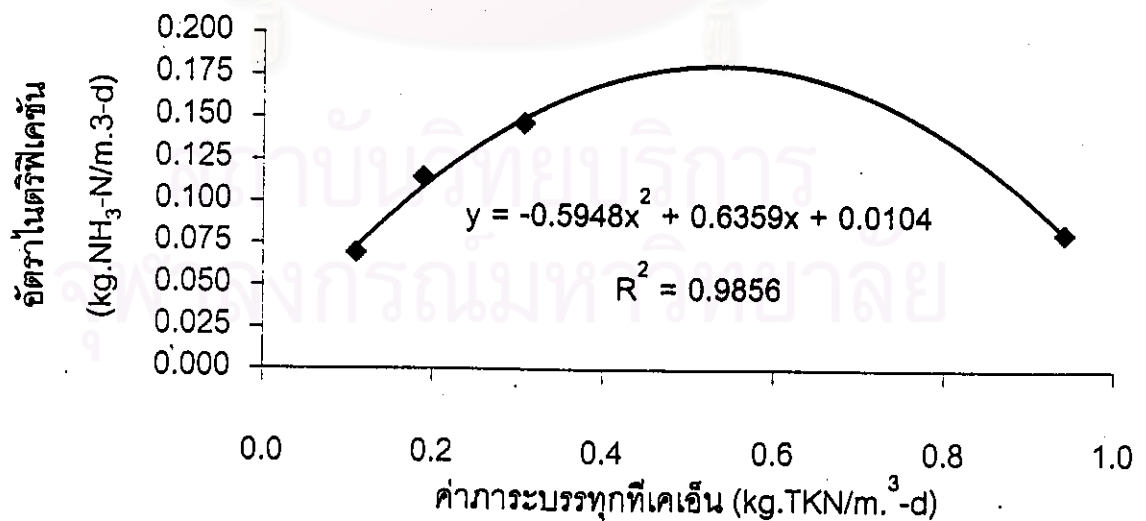
4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าภาระบรรทุกที่เคเอ็น กับกระบวนการไนตริฟิเคชันและดีไนตริฟิเคชัน

เมื่อพิจารณาถึงข้อมูลของ อัตราการเกิดไนตริฟิเคชันและดีไนตริฟิเคชัน เปรียบเทียบกับค่าภาระบรรทุกที่เคเอ็น ดังแสดงใน ตารางที่ 4.27 และรูปที่ 4.13 ถึง 4.14

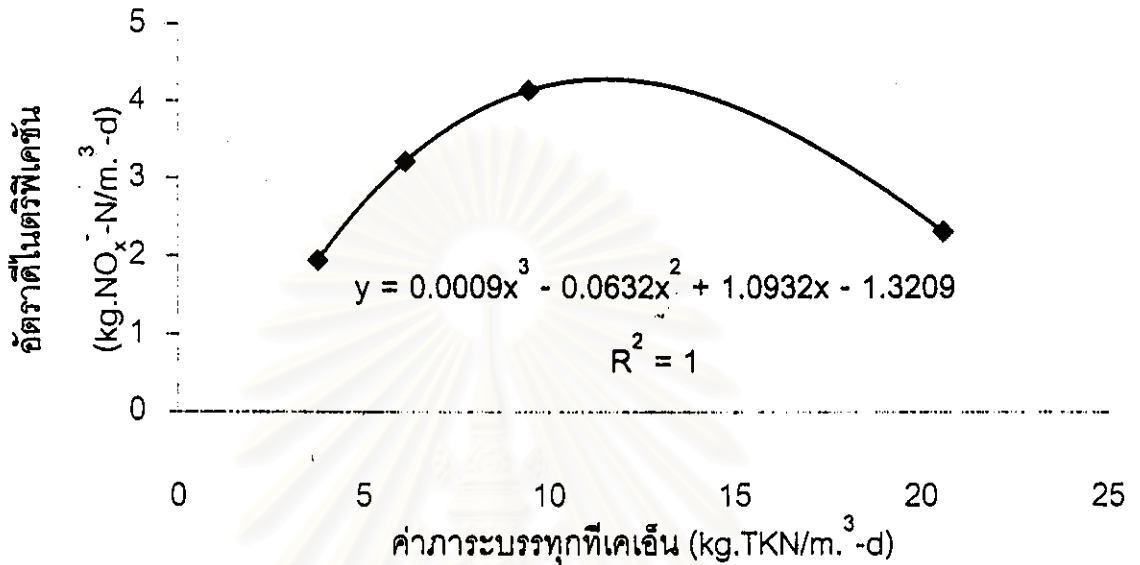
ตารางที่ 4.27 ค่าภาระบรรทุกที่เคเอ็น กับกระบวนการไนตริฟิเคชันและดีไนตริฟิเคชัน

ค่าภาระบรรทุกที่เคเอ็น (kg.TKN/m. ³ -d)	ไนตริฟิเคชัน (kg.NH ₃ -N/m. ³ -d)	ค่าภาระบรรทุกที่เคเอ็น (kg.TKN/m. ³ -d)	ดีไนตริฟิเคชัน (kg.NO _x ⁻ -N/m. ³ -d)
0.109	0.0695	3.758	1.9427
0.187	0.1146	6.121	3.2105
0.306	0.1465	9.449	4.1308
0.941	0.0821	20.609	2.3108

รูปที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าภาระบรรทุกที่เคเอ็นกับอัตราไนตริฟิเคชัน

รูปที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าภาระบรรทุกที่เคเอ็นกับอัตราดีไนทริฟิเคชัน

จากรูปที่ 4.13 จะได้ความสัมพันธ์ระหว่างค่าภาระบรรทุกที่เคเอ็น กับอัตราการเกิดไนตริฟิเคชัน ดังแสดงในสมการที่ 4.10

$$NI = -0.5948TL^2 + 0.6359TL + 0.0104 \dots\dots\dots (4.10)$$

โดย TL = ค่าภาระบรรทุกที่เคเอ็น (kg.TKN/m³-d)

NI = อัตราการเกิดไนตริฟิเคชัน (kg.NH₃-N/m³-d)

จากรูปที่ 4.14 จะได้ความสัมพันธ์ระหว่างค่าภาระบรรทุกที่เคเอ็น กับอัตราการเกิดดีไนตริฟิเคชัน ดังแสดงในสมการที่ 4.11

$$DN = 0.0009TL^3 - 0.0632TL^2 + 1.0932TL - 1.3209 \dots\dots\dots (4.11)$$

โดย DN = อัตราการเกิดดีไนตริฟิเคชัน (kg.NO_x-N/m³-d)